

COMMOTIE OVER SAMENWERKING UNIVERSITEIT EN WAPENINDUSTRIE

“KU Leuven werkt samen met bedrijf dat Palestijnen doodde”

De KU Leuven zit in drie onderzoeksprojecten met een Israëlisch wapenbedrijf. “Hun wapens doodden in het verleden Palestijnse burgers. Het is mogelijk dat de Palestijnen in de toekomst zullen worden gebombardeerd door de knowhow van de KU Leuven,” zeggen enkele Leuvense actiegroepen. De KU Leuven ontkent dat.

JENS CARDINAELS EN SAM RIJNDERS

De KU Leuven werkt via het Europese onderzoeksprogramma Seventh Framework Programme (FP7) mee aan drie onderzoeksprojecten - SARISTU, INFUCOMP en ALAMSA - waaraan ook het Israëlische vliegtuig- en wapenbedrijf Israel Aerospace Industries (IAI) deelneemt. Het maakt commerciële vliegtuigen, maar vooral militaire voertuigen, waaronder onbemande gevechtsvliegtuigen - de zogenaamde drones.

“Tijdens een Israëlisch offensief in de Gazastrook in 2008 zijn er volgens mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch Palestijnse burgers gedood met wapens van IAI,” zegt Mario Franssen van de Leuvense actiegroep Intal. “Wie weet wordt in de toekomst de knowhow van de KU Leuven wel gebruikt tijdens Israëlische bombardementen in Gaza. Het is schandalig dat de KU Leuven samenwerkt met een wapenbedrijf.”

Intal publiceert vandaag (maandag) samen met Leuvense actiegroep Palestina (LAP), de politieke studentenvereniging Comac Leuven en de actiegroepen Vrouwen in het Zwart Leuven en Voorrang Aan Studenten

(VaSt) een open brief op zijn website. Ze starten ook een petitie.

Volgens Franssen schendt de KU Leuven haar eigen ethische code. Hij alludeert op een passage uit de visietekst van de universiteit. Daarin staat dat de christelijke inspiratie van de KU Leuven de universiteit verplicht om “bijzondere aandacht” te hebben voor wetenschappelijk onderzoek ten bate van minderbedeelde bevolkingsgroepen en gebieden in de wereld.

“Een ander criterium dat overtreden wordt, is *dual use*: voorkomen dat onderzoeksresultaten voor militaire of terroristische toepassingen gebruikt worden,” zegt Franssen.

CIVIEL

Volgens Franssen zijn de resultaten van de onderzoeksprojecten toegankelijk voor alle partners van het project, maar dat wordt door de KU Leuven tegengesproken. “Als de KU Leuven iets uitvindt, is het de eigendom van de KU Leuven en niet van de andere partners,” zegt Dimitri Droskout van de juridische dienst van de KU Leuven. “De andere partners kunnen vragen om uitvindingen van de KU Leuven te gebruiken voor verder onderzoek. Er wordt dan on-

derzocht voor welke doeleinden de partner de uitvinding wil gebruiken. Als die voor de KU Leuven ethisch onaanvaardbaar zijn, mag de partner de uitvinding niet gebruiken.”

Ook Koen Van Den Abele ontkent dat onderzoek van de KU Leuven direct leidt tot militaire toepassingen. Hij is lid van de KU Leuven-onderzoeksgroep die in het kader van het FP7-project SARISTU onderzoek voert naar kwaliteitscontrole van materialen. In dat project zit naast IAI ook de vliegtuigbouwer Airbus. “SARISTU probeert nieuwe technieken te

“Ons project heeft een civiel en geen militair doel”

ontwikkelen om de onderhoudskosten, het brandstofverbruik en de geluidsoverlast van vliegtuigen te verlagen. Onze taak bestaat uit onderzoek naar inspectiemethodes die het mogelijk maken om schade, die bijvoorbeeld veroorzaakt wordt door materiaalvermoeding of vogelinslagen, snel te lokaliseren. We willen vliegtuigen veiliger maken. Ons project heeft een civiel en geen militair doel.”

Tijdens de onderzoeksprojecten zijn er volgens de KU Leuven voldoende controlemechanismen, maar wat gebeurt er met de resultaten als het onderzoek voorbij is? “Aangezien de KU Leuven de eigenaar is van haar uitvindingen

en ze patenteert, kan ze zelf beslissen wat ermee gebeurt,” vertelt Droskout. “Als IAI - of een andere vliegtuigbouwer - de KU Leuven zou vragen om een kruisraket te mogen maken met materiaal dat uitgevonden is door de KU Leuven, dan zal het antwoord wellicht negatief zijn. Als de vliegtuigbouwer een passagiersvliegtuig wil maken, kan het antwoord positief zijn.”

Maar wat als twee partners samen iets uitvinden? Wie is dan eigenaar en wie mag de rechten dan behouden? “In zulke gevallen zijn beide partners eigenaar. Maar die situatie kan zich niet voordoen tussen de KU Leuven en IAI. Er is geen enkel wetenschappelijk werkpakket waarin ze samen onderzoek verrichten. De kans dat IAI succesvol toestemming zal vragen om toegang te krijgen tot onze kennis, is minimaal.”

20 TYPES DRONES

Het is opvallend dat een bedrijf zoals IAI toegelaten werd tot het onderzoeksproject. IAI was niet bereikbaar voor commentaar, maar uit zijn website valt af te leiden dat het zich voornamelijk bezighoudt met militaire activiteiten. Hun portfolio bestaat uit 20 verschillende types drones, 1 gewoon raketsysteem, 5 rakettypes voor militaire schepen, 6 updateprogramma's voor gevechts- en andere legervliegtuigen, 2 types militaire terreinwagens, 1 type patrouilleboot, 1 type gepantserde bulldozer, enzovoort. Ze hebben ook commerciële activiteiten: ze bouwen vier types privéjet.

Lees verder op pagina 5

TEN
2
DE

Wiskundetest voor wiskunde-opleidingen

De KU Leuven wil een wiskundetest organiseren om de kennis te testen van studenten die een wiskundige opleiding willen starten. De test is niet verplicht en de resultaten zijn niet bindend, maar ze geven studenten wel de kans om hun wiskundige kennis in te schatten.

PAGINA 4

Kaartlezen in Alma

Alma wil kaartlezers introduceren. Daarmee wil ze controleren of mensen die in Alma komen eten wel recht hebben op de studentenkorting. Het systeem laat ook toe om te registreren hoeveel maaltijden er verkocht worden. De maatregel zorgt ervoor dat er een nieuw soort studentenkaart moet komen.

PAGINA 8

Velo dreigt contract te verliezen

De fietsherstel- en verhuurdienst Velo dreigt een hernieuwing van het contract voor de fietspunten in de stations van Leuven, Aarschot en Diest te mislopen.

PAGINA 9

Onze generatie

In een extra bijlage stellen we de vraag hoe het gaat met onze generatie. Hoe zien we onszelf vandaag en in de toekomst? Zijn we verwerende nesten of hebben we het slechter dan de vorige generaties? (jc)

PAGINA 10 - 12

Beeld

Het OCMW en het Centrum voor Algemeen Welzijn Leuven vangen sinds twee maanden in een huis in Leuven daklozen op. Op die manier hebben de daklozen een dak boven een hoofd en zijn ze theoretisch gezien geen daklozen meer. (foto: Andrew Snowball)(jc)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

veto
trakteert
check Facebook.
com/vetoleuven
en win leuke
prijzen

Splinter

OORLOG AAN DE UNIVERSITEIT Mag een universiteit samenwerken met de militaire industrie? Dat is de onderliggende vraag in de redetwist tussen de actiegroep Intal Leuven en de KU Leuven. Die laatste wordt door de eerste beschuldigd betrokken te zijn bij het conflict tussen Israël en de Palestijnen. De KU Leuven geeft aan dat ze voldoende controle heeft over wat er gebeurt met de knowhow die zij produceert.

KU Leuvenrector Mark Waer heeft gelijk als hij zegt dat er veel bedrijven zijn die ergens wel een of andere militaire toepassing (kunnen) hebben. Zelfs een braaf bedrijf zoals de Franse vliegtuigbouwer Airbus dat indrukwekkende dubbeldekspassagiersvliegtuigen maakt ook militaire vliegtuigen. Innovatieve bedrijven zoals Microsoft en Apple maken software die erg handig is voor consumenten en bedrijven. Maar het is niet te vermijden dat ook legers er gebruik van maken. De enige manier om de militaire industrie van innovatie weg te houden, is haar afschaffen. Praktisch probleem: dan moet eerst het concept oorlog afgeschaft worden.

Bovendien is het vaak de militaire industrie die voor innovatie zorgt. Zonder de militaire industrie zou het gps-systeem niet bestaan. Dan maar snel de weg zoeken via Google Maps? Toch niet, want ook het internet is een vondst van het leger. Neem de wegkaart maar uit de kast, als je die nog vindt.

Niet dat gewone bedrijven die dingen nooit zouden hebben uitgevonden, maar het leger is nu eenmaal vaak een voortrekker. In die zin is het onzinnig om iedere samenwerking a priori af te wijzen.

Dat wil niet zeggen dat de universiteiten de deur wagenwijd moeten openzetten voor samenwerkingsverbanden met de militaire industrie. In het concrete geval van Israel Aerospace Industries (IAI) rijst de vraag waarom dat bedrijf in het project werd meegenomen. Aan de KU Leuven valt te horen dat alle partners die aan het project deelnemen, grondig gescreend worden en dat er waarschijnlijk geen KU Leuvenresearch bij IAI zal belanden. Maar dan nog: het is bedenkelijk dat de universiteit toetreedt tot een project waarin ook een bedrijf zit dat nauw betrokken is bij een van de meest gevoelige conflicten ter wereld.

De reputatie van IAI is zonder meer slecht. Het bedrijf heeft commerciële activiteiten (bestaande uit vier types privéjets), maar de militaire activiteiten zijn in de meerderheid. Bovendien dweept IAI op zijn site met zijn nauwe banden met het Israëlische ministerie van Defensie. Dat ministerie zet IAI-drones in bij offensieven in de Gazastrook, zoals enkele weken geleden het geval was. Ze doden er Hamasterroristen, die raketten afvuren op Israël. Maar ze doden ook onschuldige burgers.

Ook in Afghanistan worden er onschuldige burgers gedood met drones van IAI-makelij.

Er zijn gezelligere partners om in je project te betrekken.

Door een bedrijf zoals IAI toe te laten tot een wetenschapsproject waarin ook de KU Leuven zit, geeft de universiteit legitimiteit aan een bedrijf dat bloedvergieten mogelijk maakt. Dat is niet de taak van een instituut dat ten dienste moet staan van de maatschappij.

JENS CARDINAELS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de auteur.

SCHERP GESTELD

Het is kerst. Het is dus ook kerstmarkt. Bovenaan ziet u Nicole van Hugo en Hugo van Nicole op de curlingbaan. Ze waren er niet goed in. (Foto: Andrew Snowball)

Een kerstmarkt, dat is licht. Ook voor de beiaard. (Foto: Elyne Temmerman)

Woensdag was er de feestelijke opening. Met vuurwerk. Veel en lang vuurwerk, van De Vuurwerkmeesters. Letterlijk geld in rook zien opgaan, dat is vuurwerk eigenlijk. (Foto: Andrew Snowball)

Ook voor u: Vrolijk kerstfeest en gelukkig nieuwjaar

INSTELLINGEN STAAN OP HUN EIGENHEID

Eengemaakte school of education niet voor morgen

Stephanie Verbeke

Verskillende aanbieders van lerarenopleidingen zijn gekant tegen een school of education, die alle lerarenopleidingen omvat. Uit een rapport over de Specifieke Lerarenopleidingen (SLO's), dat deze week wordt vrijgegeven, blijkt wel dat ze veel werk verzetten om de lerarenopleidingen te hervormen. "Er is veel bereidheid om de boel op gang te brengen."

PIETER ROMBOUITS

De lerarenopleiding wacht een grondige hervorming. Vandaag de dag kunnen zowel universiteiten, hogescholen als cvo's (*Centra voor Volwassenenonderwijs, red.*) een lerarenopleiding inrichten. Die moeten in het Europees kwalificatiekader ingeschreven worden op één niveau. De universiteit wil daar natuurlijk het hoogste niveau zien staan, maar de cvo's kunnen zich daar niet in vinden. Gevolg: het diploma kan op dit moment niet ondergebracht worden in het kwalificatiekader. De geïntegreerde en specifieke lerarenopleidingen situeren zich tussen secundair en hoger onderwijs.

In 2006 werden verscheidene expertisenetwerken opgericht die de instellingen voor lerarenopleidingen verenigen zodat ze hun expertise kunnen delen. Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) stelde in zijn conceptnota voor de hervorming van het onderwijs voor om een eengemaakte *school of education* in het leven te roepen. Een brug te ver, oordelen de scholen die lerarenopleidingen aanbieden. Zij willen hun eigenheid bewaren en doen bovendien al veel moeite om het hoger onderwijs te hervormen.

VISITATIE

Mieke Lunenberg van de Vrije Universiteit Amsterdam was een van de voorzitters van de visitatiecommissie die bij de veertig Vlaamse SLO's de kwaliteit van de lerarenopleiding naging. Zij bevestigt: "De experti-

senetwerken leveren sinds 2006 een versterking op het vlak van de ontwikkeling van de kwaliteitszorg. Ze werkten ook aan de afstemming van het toelatings- en vrijstellingsbeleid, en er is gezamenlijk gekeken naar het taalniveau dat leraren moeten

“Als je de hele structuur wil omgooien, heb je heel, heel veel tijd nodig”

behalen.” Op de vraag of de opleidingen vergelijkbaar zijn met die in Nederland, licht Lunenberg toe dat onze noorderburen geen lerarenopleidingen aan cvo's kennen. “Er zijn wel samenwerkingsverbanden tussen lerarenopleidingen op universiteit en hogescholen, die dan bijvoorbeeld samen projecten opstarten.”

De visitatiecommissie formuleert ook uitdagingen voor de opleidingen, die in de expertisenetwerken aangepakt zouden kunnen worden. Het toetsbeleid, of de beoordeling op het einde van de rit, zou transparanter mogen. Ook is aandacht nodig voor vakdidactiek, of hoe de vakge-

richtheid ingevuld moet worden. En er moet bovendien nog meer ingezet worden op de professionalisering van de lerarenopleiders. Maar Lunenberg oordeelt positief over de inzet van de expertisenetwerken: “Er moest veel gebeuren in de SLO's en er is de afgelopen zes jaar ook veel gebeurd. De expertisenetwerken hebben de boel op gang gebracht en ondertussen vlijtig verder gewerkt. Er zijn op dit moment ook nog projectgroepen aan het werk en ik denk dat de ontwikkeling verder gaat.” Tegelijkertijd constateert de visitatiecommissie ook wel dat er veel SLO's zijn in een redelijk klein taalgebied. Opleidingen die bovendien variëren in omvang en kwaliteit.

LOKET

In Leuven is er een expertisenetwerk dat de naam School of Education draagt. Het verenigt alle aanbieders van lerarenopleidingen van de Associatie KU Leuven. Wim Bergen, de voorzitter van de School of Education, legt uit waarom de associaties niet staan te springen voor een eengemaakte raad. “We zijn tot een voorstel gekomen waarbij we alle aanbieders, dus universiteiten, hogescholen én cvo's, willen groeperen in een soort loket. Iemand die leraar wil worden, zouden we dan kunnen leiden naar een van onze instellingen, of een combinatie van verschillende instellingen. De cvo's zouden dan deel uitmaken van een van de associaties in de hoger onderwijsruimte. Zo kunnen we de beste opleidingen garanderen.”

Bergen ziet een overkoepelende raad niet zitten. “Die ene inrichtende macht schrikt iedereen af: de verschillende instellingen staan op hun eigenheid. Dat idee is overigens ook al bekeken in een werkgroep rond de toekomst van de opleidingen. Smet wil de macht gecentraliseerd zien, wij willen het helder ingebed zien in de structuur die er is. Dat is realistisch, de eerste stappen zijn al gezet. Als je de hele structuur wil omgooien, heb je heel, heel veel tijd nodig,” besluit Bergen.

Splinter

SAGIO NIET ERKEND DOOR STUDENTENRAAD

Afgelopen vrijdag ging bijlesgever Sagio in beroep tegen de afkeuring van haar erkenningsaanvraag door de Leuvense studentenraad LOKO. Het beroep werd afgewezen.

Sagio is een vzw die in 2010 opgericht werd door enkele studenten uit onvrede met de bestaande commerciële bijlesgevers of repetitorenkantoren. Het is een non-profitorganisatie die lagere prijzen hanteert, hogere kwaliteitseisen oplegt en transparantie hoog in het vaandel draagt. Alle bestuurders zijn studenten die zich op vrijwillige basis inzetten.

DUIDELIJKE REDENEN

LOKO geeft duidelijk te kennen het project te steunen. Toch werd de organisatie niet erkend. Daar werden duidelijke redenen voor aangehaald door de subsidiecommissie van LOKO. De aanvraag van Sagio strookte niet met de vereisten van het subsidie-reglement. Sagio slaagde er niet in affiches van zijn evenementen in te leveren. Ze drukken immers geen affiches, maar maken enkel reclame via sociale media. Bovendien is het niet duidelijk of bijlesgevers en bijlesnemers beschouwd mogen worden als leden van de organisatie.

Sagio heeft het niet altijd makkelijk om aan de buitenwereld duidelijk te maken dat ze verschillen van commerciële repetitorenkantoren. Een erkenning door LOKO zou daar veel bij helpen. Bovendien zouden ze zo ook aanspraak maken op subsidies, waardoor ze hun werking kunnen uitbreiden.

LOKO staart zich in dit dossier blind op haar eigen regeltjes, in plaats van een mooi initiatief te steunen. Hoe kun je anders verklaren een organisatie te steunen, maar haar tegelijk niet te erkennen? De studentenraad wordt gegijzeld door een hoopje papier. Het subsidiereglement en niet de Algemene Vergadering is het hoogste beslissingsorgaan van LOKO.

Een bijkomend argument dat de Algemene Vergadering aanhaalde naast de vormelijke bezwaren, is dat Sagio via een erkenning aanspraak zou maken op subsidies. Is het zo erg dat er geld van LOKO zou doorstromen naar een initiatief dat tot doel heeft studenten kwaliteitsvolle en betaalbare bijles aan te bieden? Is dat niet net de bedoeling van de Leuvense studentenraad? LOKO krijgt haar subsidies van de Raad voor Studentenvoorzieningen van de KU Leuven. Die subsidies moeten de Leuvense student ten goede komen. Komt Sagio de Leuvense student niet ten goede?

LOKO zou, in ruil voor subsidies, voorwaarden kunnen opleggen aan Sagio. Sagio streeft naar transparantie. LOKO zou inzage kunnen vragen in de financiën van de organisatie. Op die manier kan de studentenraad een zekere controle uitoefenen en garanderen dat Sagio er in de eerste plaats is en blijft voor de student.

NIEUWE PRAGMATICI

Op zaterdag 19 december 2009 verscheen in *De Standaard* het artikel “De tijd van dromers is voorbij”. De aanleiding was de erkenning van de extreemrechtse studentenvereniging NSV! door de Gentse studenten. Het artikel wou een analyse bieden van de huidige generatie studenten. Marketeer Fons Van Dyck bedacht die generatie met het etiket “Nieuwe Pragmatici”.

“De erkenning van de Nationalistische Studentenvereniging (NSV!) aan de Gentse universiteit leert veel over de huidige generatie studenten. (...) Voor hen is de erkenning van een extreemrechtse organisatie in de eerste plaats een administratieve handeling.”

Ook LOKO erkende NSV! in 2009, waardoor de extreemrechtse organisatie aanspraak maakt op subsidies. Ook toen ging de discussie enkel over vormelijke aspecten. NSV! voldeed aan de vereisten van het subsidiereglement. Discussie gesloten.

LOKO weigerde een standpunt in te nemen over het discours van NSV!. De studentenraad miste destijds een enorme kans om zich te mengen in het maatschappelijk debat. Ook toen liet LOKO zich gijzelen door haar eigen regeltjes. Het perverse gevolg is dat er geld doervloei van LOKO naar een extreemrechtse studentenvereniging, maar niet naar een niet-commerciële bijlesgever.

JELLE MAMPAEY

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

KU LEUVEN DEINT UIT

Grootheidswaan of efficiëntiewinst?

Verskillende professoren en decanen van de KU Leuven laten zich kritisch uit over de schaalvergroting van de universiteit. Zij waarschuwen voor een overdreven economische visie en democratisch deficit.

SAM RIJNDERS

Nicolas Standaert gooide in september de knuppel in het hoenderhok met een opmerkelijk opiniestuk in *De Standaard*. "Veel

"De eerste aanzet van zo'n plan is altijd centraal," verdedigt André Oosterlinck, de voorzitter van de Associatie KU Leuven, zich. "Alles is meermaals besproken op de Academische Raad en

erector. "Dat kan ik bevestigen. Sommige collega's schermen zich daarvan af. Ons doel is altijd geweest de sterkte van de KU Leuven te behouden."

SCHAALVOORDELEN

In zijn opiniestuk merkt Standaert op hoe de schaalvergroting gedreven wordt door economische motieven. Die schaalvoordelen zijn onzeker volgens van der Horst: "Je krijgt heel wat bureaucratie en overhead aan algemene diensten. In de hele operatie kruipt ook enorm veel tijd van docenten en administratief personeel."

Ook Draye merkt dat de werklast voor zijn administratie toeneemt, ook los van de integratie. Voor de integratie heeft hij naar eigen zeggen noodzakelijke, bijkomende middelen gekregen.

Die economisch-rationele visie op de universiteit baart Malfliet zorgen. "Mijn grootste zorg is dat de universiteit niet enkel mensen opleidt voor bepaalde beroepen, maar een kritische stem binnen de samenleving blijft. De mercantilisering is begonnen met Bologna: je komt snel in dat vaarwater. Al moet de universiteit uiteraard niet buiten de maatschappij staan."

Oosterlinck: "Ik ga niet ontkennen dat er economische bedenkingen bij waren". Hij beklemtoont dat een universiteit deel van het maatschappelijk-economische weefsel is. "In deze crisistijden kun je niet in een ivoren toren kruipen. We worden gefinancierd door de belastingbetaler, die verwacht wat terug. Onze eerste opdracht blijft goede studenten vormen. Ik vecht tot de laatste snik voor academische vrijheid, maar *accountability* is belangrijk."

IDENTITEITSCRISIS

Door de associatievorming en integratie groeien hogescholen en universiteiten naar elkaar toe. Niet wenselijk, volgens van der Horst. "Het is een misverstand dat hogescholen en universiteiten op elkaar lijken."

Volgens Malfliet moet men vermijden dat beide soorten instellingen hun eigen identiteit verliezen. Goed overleg is daarbij noodzakelijk. "In het Ottomaanse

"Schaalvergroting was topdownbeslissing, gedreven door territoriumdrang"

collega's aan de KU Leuven kunnen zich niet vinden in dit discours," schrijft Standaert.

Joop van der Horst, hoogleraar aan de faculteit Letteren, is bezorgd om de kwaliteit na de schaalvergroting. "Het onderwijs is niet makkelijker geworden, maar er is een enorme zijinstroom van mensen uit schakelprogramma's en dergelijke." Dat schaalvergroting en kwaliteitsverhoging niet noodzakelijk hand in hand gaan erkent Luk Draye, de decaan van de faculteit Letteren. Maar ze sluiten elkaar evenmin uit.

de Raad van Bestuur, en ik ben als rector langs alle faculteiten geweest. We moesten snel handelen, anders hadden we provinciale associaties en had Leuven enkel de opleidingen in Vlaams-Brabant. Dan had ik pas kritiek gekregen."

Volgens Malfliet is de associatievorming er dan ook gekomen onder impuls van de territoriumdrang van twee individuen. "Dat is uitgegaan van Oosterlinck en Luc Van den Bossche (*voorzitter Gentse associatie, red.*). Het uitstippen van territorium heeft daarbij zeker meegespeeld."

"In deze crisistijden kun je niet in een ivoren toren kruipen"

Katlijn Malfliet, de decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen, hekelt vooral het gebrek aan overleg met de basis. "Dit is geen natuurlijk fenomeen van onderuit, maar een topdownbeslissing. Dus is veel energie nodig om alles duidelijk te maken," aldus Malfliet. Dat bevestigt Draye.

Macht is een belangrijke factor. Van der Horst: "Een grotere instelling haalt meer onderzoeksmiddelen binnen bij de overheid. Daarin is de KU Leuven altijd al haantje-de-voorste geweest."

Oosterlinck erkent dat macht een rol speelt. "Dat is spijtig genoeg zo in Vlaanderen," aldus de

en Russische rijk wou men afzonderlijke volkeren een eigen identiteit geven, maar voor zover de heersers dat toelieten. Anders valt het rijk uiteen, wat uiteindelijk gebeurd is."

Oosterlinck beklemtoont dat de studenten op hun campus blijven. Hij spreekt van schaalvergroting met decentralisatie. "Iedereen mag zijn eigen profiel opbouwen binnen de Leuvense kwaliteitseisen." Daardoor zouden de verschillende opleidingen op de campus beter geprofileerd zijn dan voor de integratie.

In een grotere organisatie grijpt men volgens Standaert makkelijk naar "talrijke formele evaluatie- en controlesystemen" en "afstandelijke en anonieme besturingssystemen".

Dat overdreven vertrouwen op statistische hulpmiddelen is een probleem volgens Malfliet. "Als je - vooral jonge - mensen kwantitatief onder druk zet, verkrijgt je verenging. Wie spreekt zich dan nog uit als generalist over maatschappelijke fenomenen?"

Draye is het op dat punt niet met hen eens. Cijferfetisjisme zit gewoon in de tijdsgeest en de schaalvergroting zou die trend niet versterken.

Die manier van werken zou de humane wetenschappen benadelen. Van der Horst: "In de

letteren hebben artikels minder auteurs. Als iemand hier 5 artikels per jaar schrijft is die een hele *piet*, in de exacte wetenschappen doe je het niet voor minder dan 75 artikels per jaar." Draye ontkent dat met de discipline geen rekening wordt gehouden.

MOOIE MATCH

Beide decanen beklemtonen dat de integratie op hun faculteit goed loopt. Zo krijgt de faculteit Sociale Wetenschappen er opleidingen journalistiek van Antwerpen en Brussel bij. "Die match is heel mooi," aldus Malfliet. "De opleidingen blijven op de campus en de universiteit verstevigt het onderzoek en internationale profiel van de opleiding."

Draye noemt zichzelf gematigd optimistisch. "*Optimism is a moral duty*. Laten we vooruitkijken zonder naïef te zijn. Integratie biedt heel wat kansen. Alle verandering roept weerstand op. Maar als men mensen hierna voldoende tijd geeft, zullen de negatieve gevoelens die er nog zijn, vanzelf wegebben als ze zien dat de integratie werkt."

Malfliet: "De volgende rector wacht alvast een zware opdracht."

Ijkingstoets test wiskundekennis

De KU Leuven wil een niet-verplichte ijkingstoets invoeren voor opleidingen met veel wiskunde. Aan de hand van zo'n ijkingstoets kunnen leerlingen van het laatste jaar secundair onderwijs te weten komen of hun wiskundekennis voldoet.

JELLE MAMPAEY

De ijkingstoets is bedoeld voor leerlingen die in het middelbaar minstens zes uur wiskunde gevolgd hebben en overwegen een universitaire opleiding te beginnen waar zes uur wiskunde verwacht wordt. De toets is niet verplicht en niet-bindend. Na afloop

krijgen leerlingen een advies. De ijkingstoets kan afgelegd worden in juli en september. "Als dit succesvol is, zullen we hetzelfde doen voor de opleidingen waar vier uur wiskunde verwacht wordt," zegt KU Leuvenvicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis.

De studenten zijn voorstander. Axel van de Walle, onderwijsver-

antwoordelijke bij de Vlaamse Technische Kring (VTK): "Het is in het voordeel van de student om goed geïnformeerd te beginnen. Bovendien weet je met de ijkingstoets meteen wie extra begeleiding nodig heeft. Momenteel ontdek je dat vaak pas als het al te laat is."

VRIJSTELLING

"De ijkingstoets peilt naar meer dan alleen voorkennis uit het secundair," zegt van de Walle. "Je hebt inzicht nodig om verschillende soorten kennis te combine-

ren. Je moet alledaagse problemen kunnen herleiden naar een wiskundig probleem. Dat is meer dan in het middelbaar verwacht wordt. Het is net dat combineren van wiskundige kennis die de overgang naar het hoger onderwijs zo moeilijk maakt."

Aan de faculteit Ingenieurswetenschappen komt er daarom een vak waar eerstejaarsstudenten leren om verschillende aspecten van wiskundige kennis te combineren om complexe problemen op te lossen. Wie slaagt voor

de ijkingstoets, kan een vrijstelling krijgen voor dat vak.

"We hebben die toets vorig jaar al uitgetoetst met eerstejaarsstudenten," zegt Melis. "Vervolgens hebben we de resultaten van de toets vergeleken met de resultaten die ze behaalden in hun eerste jaar. Zo kunnen we de voorspellende waarde van de ijkingstoets controleren."

Het plan is al goedgekeurd door de verschillende faculteiten en ligt vandaag (maandag) voor op de Academische Raad van de KU Leuven.

“Buitenlandse studenten leveren Nederland jaarlijks 750 miljoen euro op”

Maandag bezoekt de Nederlandse ambassadeur Henne Schuwer de Ambassador's Lectures van de KU Leuven. Hij zal het hebben over de verschillen tussen het Nederlandse en het Vlaamse hoger onderwijs.

JENS CARDINAELS & RUBEN VAN LENT

Veto: De Nederlandse regering wil het financieringssysteem van het hoger onderwijs veranderen. Waarom?

Henne Schuwer: «Sommigen vinden het huidige systeem oneerlijk. Iedereen krijgt tot zijn zestiende kinderbijslag. Daarna

als ze langer dan gepland over hun studies doen.»

Veto: Iemand die voor arts of wetenschapper studeert, zal zijn lening vlot kunnen afbetalen. Maar wat met mensen die terechtkomen in beroepen met een lager loon?

Schuwer: «Daar moet een oplossing voor komen. Wellicht komt er een regeling die bepaalt

zware middelbareschoolstudie, omdat “dat niet hoort voor hun familie”.»

Veto: Slaagt Nederland er in om mensen naar wetenschappelijke richtingen te lokken?

Schuwer: «Dat probleem manifesteert zich in heel Europa en ook in Nederland. We slagen er nog niet in om het op te lossen. Vooral de bedrijfswereld moet maatregelen nemen. Technische beroepen zouden beter betaald moeten worden.»

Veto: Vormen studenten die in andere landen gaan studeren om het onderwijs er goedkoper is een probleem?

Schuwer: «Nee, want ze zijn goed voor de economie. In Nederland is onlangs een studie gedaan naar aanleiding van het feit dat er veel Duitsers bij ons komen studeren. 19 procent van de buitenlanders blijft na zijn studies. Dat levert Nederland jaarlijks 750 miljoen euro op. We trekken buitenlanders aan doordat er meer en meer in het Engels wordt gedoceerd.»

Veto: Jullie taalbeleid is veel losser dan dat van ons.

Schuwer: «Wij zijn minder terughoudend dan Vlaanderen. Vroeger verliep het onderwijs in het Latijn. Daardoor kwam de helft van de mensen aan de universiteit uit het buitenland. Dat moet terugkomen. Diploma's moeten overal erkend worden. Het mag geen rol spelen of je een diploma hebt van de universiteit van Leuven of Athene of Salamanca. Zo kunnen mensen overal in Europa werken. Nu zitten we met een onevenwicht: in Spanje is er een grote jeugdwerkloosheid terwijl er in andere landen veel vacatures zijn die niet ingevuld raken.»

«Toen Latijn de lingua franca was, verbleef in Leuven de crème de la crème van de

Jens Cardinaels

“Feit dat buitenlandse professoren Nederlands moeten leren, maakt Vlaanderen niet aantrekkelijk”

krijgt elke student een studietoelage van 250 tot 300 euro per maand. Maar wie na de middelbare school gaat werken, krijgt niets meer. Daarom heeft de nieuwe regering zich voorgenomen de studietoelage af te schaffen en enkel de voordelige lening over te houden.»

«Er zijn maatregelen die worden afgeschaft in het voordeel van de student, zoals de afstudeerboete. Tot nu moeten studenten meer inschrijvingsgeld betalen

dat de overheid de kosten – al dan niet deels – zal dragen als de student later te weinig verdient.»

Veto: Hebben mensen uit financieel zwakkere gezinnen binnenkort nog voldoende de mogelijkheid om te studeren?

Schuwer: «De ervaring in Scandinavië leert ons dat sociaal zwakkere studenten voldoende de kans krijgen om te studeren als ze lenen. Het is belangrijk zulke studenten in het middelbaar op te pikken, want daar gaat het vaak mis. Nu doen sociaal zwakkere leerlingen geen

Europese wetenschap. Iedereen die de Nobelprijs won, had gestudeerd in Leuven. Het hoger onderwijs verengelt. Buitenlandse docenten die in Vlaanderen komen werken, moeten binnen een termijn van vijf jaar Nederlands leren. Dat maakt Vlaanderen niet aantrekkelijk. In Nederland en andere landen moeten ze geen Nederlands leren.»

«Het Engels dat nu in het hoger onderwijs wordt gebruikt is erbarmelijk. Maar dat is helemaal niet erg: taal is een communicatiemiddel.»

Lees het volledige interview op Veto.be

Commotie over samenwerking universiteit en wapenindustrie

Vervolg voorpagina

IAI is een Israëlisch staatsbedrijf dat mede werd opgericht door de huidige Israëlische president Shimon Peres. Op zijn site haalt IAI vaak zijn banden aan met het Israëlische ministerie van Defensie. Er zitten ook Israëlische militairen in het bestuur van IAI.

Het bedrijf werkt niet alleen voor het Israëlische leger. Op zijn site schrijft het dat het Duitse, Franse, Canadese, Australische en Spaanse leger IAI-drones inzet in Afghanistan.

ERUIT GEBONJOURD

Van Den Abeele benadrukt dat de deelnemers van onderzoeksprojecten worden ge-

screend. “Ik zit zelf in een evaluatiecomité en ik kan u garanderen: het gaat er daar heel serieus aan toe. Als de vrees bestaat dat partners onderzoeksresultaten zouden kunnen misbruiken, worden ze eruit gebonjourd. De

“Onze universiteit mag geen samenwerking aangaan met Israëlische wapenbedrijven”

Europese Unie verbiedt dat het geld dat voor wetenschappelijk onderzoek bestemd is voor militaire doeleinden wordt gebruikt.”

Volgens Van Den Abeele wordt de situatie uit de context gerukt. “De Israëliërs zijn allicht

niet allemaal doetjes. Maar het feit dat er een Israëlische partner in het project zit, betekent niet dat er een direct militair doel is.”

Franssen is niet onder de indruk van de verdediging van de KU Leuven. “Het

gaat erom dat ze in een project zitten waarin ook IAI actief is. Men zegt dat het niet gaat om een militair project, maar waarom zit IAI er dan in? Ik heb moeite om te geloven dat er geen kennis wordt

uitgewisseld. Waarom zou men anders een samenwerking opzetten als ieder voor zich werkt?”

“Het gaat om het principe: onze universiteit, waar ons belastinggeld naartoe gaat, mag geen samenwerking aangaan met Israëlische wapenbedrijven. Als de KU Leuven er geen graten in ziet om samen te werken met Israëlische wapenbedrijven, vraag ik me af wat ze nog allemaal doet.”

Franssen is teleurgesteld dat de KU Leuven pas nu reageert. “We hebben een brief naar de rector gestuurd, maar die werd niet beantwoord. Jammer dat de KU Leuven zich pas geroepen voelt te reageren als de pers vragen stelt.” Rector Waer geeft aan dat de actiegroepen nog een antwoord krijgen op hun brief.

Reacties: mogen universiteiten samenwerken met de wapenindustrie?

MARIO FRANSSEN

Woordvoerder van de actiegroep Intal Leuven.

«Men zegt dat het leger vaak een voortrekker is qua innovatie. Dat komt doordat het

beschikt over zeer grote financiële middelen. Daar ligt het probleem. De budgetten van civiele onderzoeksprojecten zijn te klein en die van militaire te groot. Dat moet rechtgetrokken worden.»

«Moet wetenschappelijk onderzoek de maatschappij vooruitbrengen of de militaire industrie? De universiteit moet voldoende budget krijgen om zelfstandig en onafhankelijk te werken. Er klopt iets niet als ze samenwerkt met wapenbedrijven om onderzoek te kunnen doen.»

MICHAEL FREILICH

Hoofdredacteur van het magazine *Joods Actueel*.

«Absoluut. Veel technologie die we vandaag gebruiken, vindt zijn oorsprong in militaire toepassingen.

Denk maar aan het internet, dat als militair communicatiesysteem ontstond.»

«Ik zie geen probleem. De mensen die nu verantwoordigd zijn, zouden dat zijn door elke samenwerking met Israël. Ze gebruiken dubbele maatstaven en grijpen elke kans om Israël zwart te maken, terwijl het een innovatief land is. Alle high-techbedrijven hebben er grote centra. Denk maar aan Microsoft en Samsung. Veel technologie die we vandaag gebruiken, vindt zijn oorsprong in Israël.»

LUDO ABICHT

Gastprofessor internationale betrekkingen aan de Universiteit Antwerpen.

«Wie zegt dat samenwerken met de militaire industrie voor innovatie zorgt, heeft gelijk.

Maar dan zou je ook met Iraanse wapenbedrijven kunnen samenwerken.»

«IAI is volledig in handen van Israël, dat de internationale wetgeving schendt. Dat land honoreren met wetenschappelijke samenwerking is betreurenswaardig.»

«IAI maakt veel drones. Die hebben het voordeel dat je geen doodsisten naar huis moet brengen. Maar omdat Israël mensen vermoordt zonder proces en met hun hele familie erbij, creëert ze zelf de terroristen van morgen.»

MARK WAER

Rector van de KU Leuven.

«Zeker niet rechtstreeks. Als we merken dat een bedrijf onze technologie wil gebruiken voor militaire doeleinden, zullen we nooit een samenwerking aangaan.»

«Maar elke onderzoek kan misbruikt worden. Als we afstand moeten nemen van elk onderzoek dat kan worden misbruikt, kunnen we geen onderzoek doen. Het feit dat één partner naast particuliere ook militaire activiteiten heeft, is geen reden om niet deel te nemen. Ook producten van Vlaamse bedrijven zoals Barco kunnen zowel door particuliere als militaire bedrijven gebruikt worden.» (jc & sr)

PRESES & PREJUDICE | EKONOMIKA

“We zwemmen heus niet in het geld”

Elke kring torst vooroordelen met zich mee. Maar tussen waarheid en leugen ligt een glibberig pad.

Veto geeft om de twee weken een Leuvense preses de kans om de vooringenomenheid over zijn of haar kring de wereld uit te helpen. Deze week:

Egwin Avau, preses van Ekonomika.

ROBERT BOUDEWIJNS & CÉDRIC SUTTELS

Egwin Avau: «Van Ekonomika zeggen ze altijd dat het die met geld - te veel geld - zijn. Dat is zo'n beetje de *running joke*. Dus ik denk dat dit hét vooroordeel bij uitstek is dat ik nu mag ontcrachten?»

Veto: *Zijn jullie kapitalisten?*

Egwin: «Nee, je moet dat zo echt niet zien. Een kapitalist streeft zo hoog mogelijke winsten na, en laat dat nu net het te-

ten noemen, zou ik dus zeker niet doen.»

Veto: *Kunnen jullie de crisis oplossen?*

Egwin: «Absoluut! Maar het is ons nog nooit gevraagd geweest. Ik denk dat we het eens over een andere boeg moeten gooien. Alles onder het motto *Utile, Dulci*, het nuttige aan het aangename koppelen. Er heeft ooit eens een student bij ons het idee geopperd toen Bart De Wever en Elio Di Rupo niet uit hun discussie geraakten om ze samen op een

kunnen worden. Ik wens het alvast geen enkele andere kring toe.

Veto: *Zijn jullie meer een bedrijf dan een kring?*

Egwin: «Die vraag heb ik nog al gekregen. Ik heb toen heel lang gediscussieerd en de conclusie was toen duidelijk dat wij zeker geen bedrijf zijn. De omvang van wat we doen is groot, maar het beginsel blijft dat je met allemaal vrijwilligers werkt. Zij doen vrijwillig shiften, houden de Ekobar, de Kursusdienst enzovoort vrijwillig open. Het zou een belediging zijn voor die mensen om het een bedrijf te noemen.»

Veto: *Is het een vereiste voor een Ekonomikapreses om groot, smal en knap te zijn?*

Egwin: «Ja, dat is vereiste nummer één. (*lacht*). Nee, is dat zo? Het staat niet in de statuten, maar misschien moeten we dat toch eens overwegen. We zullen het aan onze leden vragen.»

Veto: *Bezitten jullie nog genoeg creativiteit?*

Egwin: «Je doelt op onze kiesweken? Het concept is kiesweek na kiesweek hetzelfde: we pakken groots uit op het Ladeuzeplein met veel gratis eten en drank. En daarnaast is er uiteraard de nodige avond ontspanning. Maar qua inhoud verschilt het toch wel enorm. Ik denk zelf dat de creativiteit en de originaliteit er blijft inzitten door onze eigen structuur. Wij werken met een presidium van zo'n dertien à vijftien personen. Elk jaar is dat een volledig nieuw team. Dat team zal zichzelf dus in zekere zin een klein beetje heruitvinden. Dat is een stimulans om creatief te zijn.»

«Er is trouwens een tendens de laatste jaren om tijdens de kiesweek niet enkel de leden te verleiden met leuke dingen, we trachten tegen dan ook een volledig uitgewerkt be-

leid klaar te hebben om een goede doorstart te nemen voor een schitterend werkingsjaar.»

Veto: *Wat zie je als een van de grootste sterktes van je kring?*

Egwin: «We hebben bij Ekonomika een enorm goede wisselwerking met onze faculteit. Zeker op het vlak van 'Utile' - het nuttige - kunnen we het erg goed met elkaar vinden.

Zo zijn er een aantal programma's op poten gezet die aansluiten bij de verschillende opleidingen, waar internationale bedrijven een reeks topworkshops komen geven. Het is een oproep naar alle kringen om die band aan te halen en te koesteren. Het is een van onze sterktes. Ik denk dat zij fan zijn van ons en omgekeerd ook.»

“Ons allemaal kapitalisten noemen, zou ik zeker niet doen”

genovergestelde zijn van wat we doen. Onze inkomsten zijn nooit op kap van de studenten. Integendeel, we investeren erg veel in onze leden.»

«Voorts hebben wij alle mogelijke soorten studenten bij ons, met uiteenlopende politieke voorkeuren. We zijn zeker niet allemaal liberaal. Onze studenten hun politieke standpunten liggen vaak heel erg ver uit elkaar, maar het siert onze economisten dat ze er wel allemaal een eigen mening op nahouden. Ons allemaal kapitalis-

cantus te zetten en ze niet naar het toilet te laten gaan vooraleer het opgelost was. Dus misschien moeten we het eens ludiek aanpakken?»

2.000 EURO

Veto: *Waar is de 2.000 euro van de Dulci naar toe?*

Egwin: «Mochten we dat weten. Misschien is dit wel een cartoon waard in de sectie Raar Mark Waer (*een rubriek uit de KULeugen, red.*)? Het is een jammerlijk voorval, maar het had niet voorkomen

Kerstmarkt | De hel, de verdommenis, de verachtelijke, ondraaglijke inferieuriteit!

De stinkende walm van glühwein, tergend langzame mensen, bratwurst, jenever aan de lopende liter. Het is kerstmarkt. Het is de hel.

MARGOT HOLLEVOET

De kerstmarkt is verzezen. Onder lichte dwang leidt ons pad naar het Ladeuzeplein. “Jenever! Jenever!” jubelt het gezelschap. “De hel, de verdommenis, de verachtelijke, ondraaglijke inferieuriteit!” weergalmt het binnenin ons hoofd. We stellen ons minzaam op, doen ons best om niet hooghartig, pedant te zijn. Voor de vriendschap. Voor de vrede. Daar draait kerst toch om?

Dit jaar is het megalomane project van dienst een curlingbaan. Waar de champagnedronken - glühwein is voor het pebs - bour-

pjes de curlingschijf amper een meter voor zich uit krijgt. Geen warme choco voor jou, Gaëtan.

DAM DAM DAM

Elk jaar dezelfde verfoeilijke kraampjes met Nepalese mutsen, mattentaarten, lichtgevende kerstaccessoires, te hoog geprijsde juwelen, hoeden-met-pluim, houten zwaarden en schilden. Elk jaar dezelfde schuifelende, hersenloze menigte, ter plaatse dralend, bedwemd door gerookte strengen look, glühwein, dennenboomhars.

De sloffende menigte beweegt niet meer. Charmezanger Paul

Schaapjes in de kerststal. Ze blaten, stouwen hun hoofdjes door het hek. Zoals kijkklustige, opdringerige, verstandeloze kerstmarktgangers blèren, elkaar verdringen voor kraampjes. Een treurige vergelijking.

HALFPARASJET

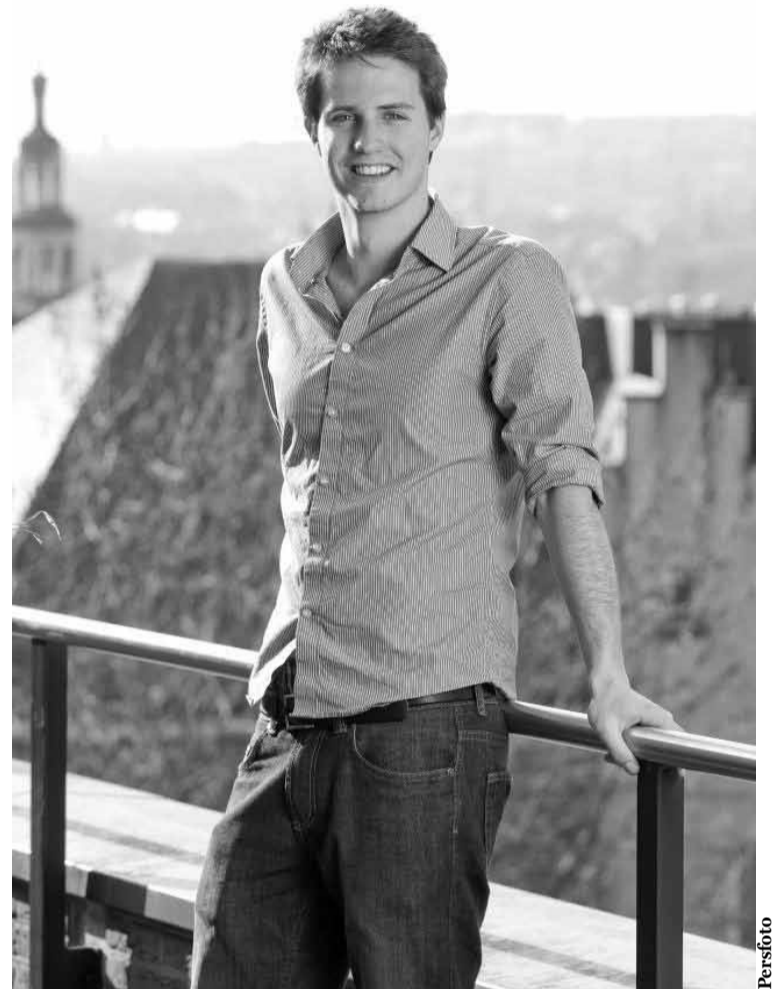
Maretak. Opgedrongen, compulsieve genegenheid. Onontkoombaar op de Leuvense Kerstmarkt. Het hangt overal. Verdoken tussen dennentakken, klaar om afkerigen te bekeren. Een maretak is een halfparasiet, met giftige zaden. Zonder gastheer kan het niet overleven. Net zoals hartstocht. Wie ervan eet, sterft. En daaronder zoenen ze, de geliefden. Zo luguber dat het mooi wordt.

Je moet vredelievend zijn, je moet vergevend zijn. Je moet dit, dat en nog wat zijn. Omdat het kerst is. Omdat het verwacht wordt. Omdat sociale normen - eerder dwangmatigheden - het vereisen. Omdat de mens willoos is, lijdzaam ondergaat. Halfslachtig weerstand bieden is de grens. Meer tegenwerping manifesteert zich in onbegrip, opgetrokken wenkbrauwen. Sociale uitsluiting, als het even kan. Wij zeggen niet noodzakelijk neen.

Een maretak is een half-parasiet, met giftige zaden

geosie gillettjes slaakt als het in een te strakke jeans gewurmd dametje op haar stiletto's balanceert en net niet valt. Waar weekendvaders teleurstelling niet kunnen verbergen als zoonlief met z'n melkige arm-

Severs is daar. Alle goede dingen bestaan in drieën, zegt hij. Dam dam dam, zingt hij. Wij aanhoren het, ondergaan het. Driemaal. Wij verdienen een piëdestal, een eerbetoon, een sloot whiskey.

Persfoto

Elyne Temmerman

TIPS VOOR EEN BLOKKENDE STUDENT

Rust, reinheid en regelmaat

Binnenkort is het weer zover: de examenperiode. De tijd van het jaar waarin stressbuien en slapeloze nachten elkaar in sneltempo afwisselen. Enkele experts geven tips in de hoop de blokperiode iets makkelijker door te komen.

CAROLINE HERMANS

Je kent het wel: je zit nog geen vijf minuten voor je boeken en er knaagt al iets. We nemen een stukje chocolade of een zakje chips. Tijdens de blok verdien je dat toch? Diëtiste Greet Schoofs: "Snoep bevat buiten suiker geen voedingsstoffen die nuttig zijn. Die suikers zijn zeer snel weer uit het lichaam verdwenen. Een groot nadeel van het continue gebruik van snoepjes als brandstof is het verhoogd risico op tandbederf en de extra calorieën."

In de examenperiode hebben we niet altijd tijd om te koken. In plaats van ongezond eten af te halen, is het beter om je maaltijden wat te versimpelen. Schoofs: "Tracht bij de broodmaaltijd zeker rauw-

je dat je in geval van nood nog een beetje schuiven. Wat ook helpt, is een buffer bouwen in je dagplanning. Bijvoorbeeld maar een uur of acht studeren. Je zorgt er zo voor dat je toch een beetje marge hebt. Het is ook in de praktijk vaak een kwestie van dingen uit te tellen. Waarna je het zo goed mogelijk probeert te verdelen over de tijd waarin je de nodige buffers en rustdagen voorziet."

KOFFIE

Naast slechte voedingsgewoonten en stressaanvallen worden er ook sloten koffie weggespoeld om de korte nachten iets draaglijker te maken. Farmacoloog Jan Tytgat: "Koffie is in principe in orde wanneer de aanbevolen dagdosis niet

geven, valt het nogal mee op dat vlak. Ze nemen bijvoorbeeld cafeïne of een amfetaminepreparaat, zoals Rilatine, via de voeding in. Daardoor is de uitwerking eerder mild, in vergelijking met die wanneer personen beginnen te injecteren of roken. Wat ik wel aanraad is een gevarieerd voedingspatroon, voor-

zien van verse groenten, fruit en melk, gecombineerd met voldoende nachtrust en een gestructureerd levenspatroon tijdens de blok."

Rust, reinheid en regelmaat is dus niet enkel een goede stelregel voor baby's, maar ook voor universiteitsstudenten.

"Een groot nadeel van het continue gebruik van snoepjes als brandstof is het verhoogd risico op tandbederf en de extra calorieën"

kost of soep in te schakelen. Die kunnen beiden klaar voor gebruik aangekocht worden. Voor de warme maaltijd kan er beroep gedaan worden op kant en klare maaltijden die zijn samengesteld uit een zetmeelbron waarin je varieert, groenten en een eiwitbron."

STUDIEPLANNING

Zelfs dan zijn je voedselgewoonten in orde, zit je toch met de handen in het haar? Een studieplanning brengt misschien raad. Joke Vanhoudt van de dienst studieadvies: "Wat belangrijk is, is dat je voldoende buffers inplant. Je voorziet dan hier en daar bewust een lege dag in je planning. Zo kun

wordt overschreden. Dat is 200 tot 300 milligram voor vrouwen en tot 400 milligram voor mannen."

Sommigen van ons nemen als laatste uitweg een toevlucht tot farmaceutische middelen. Hoe zit het daarmee? Tytgat: "Uiteraard is dat zeker niet aan te raden. Producten die ons concentratievermogen beïnvloeden zijn psychotrope stoffen die vaak snel een psychische afhankelijkheid geven en in functie van de dosis en gebruikswijze ook nog een fysieke component van afhankelijkheid kunnen veroorzaken. Met de meeste stoffen die studenten nemen om hun concentratievermogen een boost te

Lesvrije week | Skiën en cultuur

De lesvrije week staat al jarenlang synoniem voor verre reizen. In de meeste gevallen naar de sneeuw, soms ook naar andere uithoeken van Europa.

PIETER HIELE

Zowat iedere kring organiseert een skireis en trekt daarvoor logischerwijs naar de sneeuw. Het aanbod is gevarieerd, dus enkele dingen vallen op. De skireis van Medica is met een basisprijs van 495 euro veruit de duurste optie. Preses Frederik Deman relateert: "We zijn de enige die naar Oostenrijk reizen,

waardoor het er vermoedelijk minder druk zal zijn."

De inschrijvingen verlopen traag. "We zijn nog niet volgeboekt, maar hopen erop dat dat in orde komt. De inschrijvingen sluiten pas wanneer we volgeboekt zijn."

De goedkoopste sneeuwreis vinden we dan weer op de affiche van Psychologische Kring. Daar wordt het basispakket aange-

VALMEINIER

Van de verschillende bestemmingen is Valmeinier veruit de populairste. Apolloon, Politika, Farmaceutica, Medisoc en Eros reizen allemaal naar het Zuid-Franse ski-gebied. "Dat was zeker niet zo gepland," zegt Thomas Olyslager, de preses van Farmaceutica. "We proberen elk jaar naar een andere locatie op reis te gaan, en dit jaar viel de keuze op Valmeinier, een van de locaties uit het aanbod van Skikot. Skikot zit wel dat er andere kringen zouden meegaan. Maar we zien dat alleen maar als een voordeel: het is goed voor de sfeer, natuurlijk."

CULTUURREIS

Sommige kringen bieden naast een skireis ook een cultuurreis aan. Een greep uit het aanbod zijn de reis van Alfa naar Toulouse, Industria naar München, VTK naar Wenen en Babylon naar Istanbul. Historia en Wina bieden beide een uitstap naar Dublin aan. Ook daar is de overeenkomstige bestemming louter toevallig. "We hoorden enkele weken na het vastleggen van onze bestemming dat Wina ook naar Dublin gaat," aldus Ellen Demuyne, de preses van Historia. "Vorig jaar zaten we in Praag toevallig samen met Klio, de geschiedkundige kring van Antwerpen, en hebben we samen een cantus georganiseerd."

Het concept van de cultuurreis blijkt een succes. Veertig studenten reizen met Historia mee naar Dublin. "Het is een aantal jaren geleden ingevoerd," vertelt Demuyne. "Dit jaar stond er twee uur op voorhand een lange wachtrij en was de reis op slag volgeboekt. Natuurlijk sluit zo'n cultuurreis nauw aan bij het interessegebied van historici. De goedkopere prijs van ongeveer 240 euro zal ook wel bijdragen tot het succes."

PRIJSLIJST SKIREIS

Medica, € 495, Nasfeld (Oostenrijk)
VTK, € 459, La Plagne (Frankrijk)
Crimen, € 439, Alpe d'Huez (Frankrijk)
Farmaceutica, € 399, Valmeinier (Frankrijk)
Medisoc + Eros, € 399, Valmeinier (Frankrijk)
OKeR, € 399, Risoul (Frankrijk)
Politika, € 389, Valmeinier (Frankrijk)
Apolloon, € 389, Valmeinier (Frankrijk)
Scientica, € 389, Les Sybelles (Frankrijk)
Industria, € 389, La Joue du Loup (Frankrijk)
VRG, € 389, Les Sybelles (Frankrijk)
Psychologische Kring, € 369, La Joue du Loup (Frankrijk)

"De skipistes in Oostenrijk zijn moderner en beter dan in Frankrijk"

waar het veel goedkoper is dan in Frankrijk. Bovendien hebben we dit jaar besloten om op hotel te gaan met een inbegrepen ontbijt. Volgens onze eigen berekeningen zou de totaalprijs ongeveer overeenkomen met een skireis in Frankrijk."

De reden waarom Medica voor Oostenrijk koos? "De skipistes zijn er iets moderner en beter dan in Frankrijk. En in Oostenrijk is er op dat moment geen vakantieperiode,

boden voor slechts 369 euro. "We hebben nooit speciaal onderhandeld om de prijs te drukken," zegt Laurens Lau, de vicepreses van Psychologische Kring. "We komen wel goed overeen met Skikot, omdat we al jaren met hen reizen." De goedkope prijs heeft volgens hem een andere reden. "Ik hoorde dat andere kringen een skipas hebben die een dag langer geldig is. Dat kan onze goedkope prijs verklaren."

DE STILLE KRACHT (4) | DE VERWARMINGSMAN

“Onze werkplaats neemt een kleine 300 installaties voor zijn rekening”

De mensen die de winkel draaiende houden maar slechts weinigen die het opmerken. Die stille krachten krijgen het woord in deze reeks. Zij die zich dagelijks uitsloven, om anderen het leven aangenaam te maken. Deze week: de man die er voor zorgt dat het op de universiteit lekker warm blijft.

SANDER COX

Samen met een vijftiental collega's van de Werkplaats Klimaat is Patrick Desmet verantwoordelijk voor de verwarming van de bijna 400 gebouwen van de KU Leuven. Als je bedenkt dat het hierbij ook gaat om aula's, studentenkamers en labo's, weet je dat al deze gebouwen massa's energie nodig hebben. Op de koudste dagen verbruikt alleen al sporthal De Nayer zo'n vijftienduizend liter stookolie per week. Maar langzamerhand schakelt men over op gas. In die mate dat de meerderheid van de installaties al op gas draait. Daarnaast begint hernieuwbare energie een rol te spelen. Zo maakt de nieuwe residentie De Vesten gebruik van zonneboilers.

DOORMELDINGSALARMEN

Het structurele onderhoud van de installaties vormt een groot onderdeel van deze job. Iedere verwarmingsketel wordt minimaal één keer per jaar onder handen genomen. Het gaat hierbij om diverse installaties. Een deel daarvan vormt door de ouderdom een technische uitdaging voor Patrick en zijn mannen. Om te voorkomen dat mensen in de kou zitten, worden alle installaties gemonitord via doormeldingsalarmen. Op koude dagen begint

de Werkplaats Warmteproductie en distributie met de behandeling van comfortklachten.

Patrick Desmet: “Vaak gaat het om bureaus met temperatuurproblemen. Dat gaat van een radiator tot problemen met de verwarmingskring, de ketel of de sturing daarvan. Soms krijgen we een melding binnen dat de verwar-

“De radiator was gebarsten en er hing een bevroren stalactiet uit”

ming stuk is. Maar wanneer we ter plaatse gaan, blijkt het gewoon de thermostatische kraan te zijn die niet openstaat.”

Veto: *Wat staat er vandaag op het programma?*

Patrick: «Sinds vrijdag is er een lek aan een ketel, waardoor die nog maar op de helft van zijn vermogen draait. Die moeten we vervangen. Maar ons grote zorgkind is vandaag een verouderde installatie. We willen onze ketels zo lang mogelijk optimaal in dienst houden en toch voldoende warmte genereren. Dit is een voorbeeld van een installatie waarbij we enkel de

motor zullen vervangen omdat de carrosserie nog goed is.»

Veto: *Hoe verloopt het contact met studenten?*

Patrick: «We hebben niet zoveel contact met hen. Vorige zomer zijn we wel uitgenodigd geweest in fakbar Letteren om iets te gaan drinken. Dat was heel tof. We hebben weinig over ons werk gesproken en hebben vooral verbroederd. Bovendien werken we voor een aantal residenties. Dan moet ik studenten er al eens op wijzen dat ze niet mogen vergeten hun raam dicht te doen. Zo kreeg ik vorig jaar een melding van een student die tijdens de kerstvakantie zijn raam had laten open staan. De radiator was gebarsten. Het lekkende water had een be-

vroren stalactiet gevormd.»

Veto: *U werkt al dertien jaar voor de verwarmingsdienst. Hoe is het werk door die jaren heen veranderd?*

Patrick: «We spelen vandaag korter op de bal. Alle meldingen komen binnen bij de centrale dispatch. Zij sturen die door naar de Technische Diensten. Voor de nachten en weekends hebben we een permanentiedienst. Zij kunnen bijvoorbeeld een lek oplossen. Daarnaast is dit nu het tweede jaar dat we hulp hebben van een externe firma die verantwoordelijk is voor de installaties van zo'n tachtig gebouwen. Onze werkplaats neemt een kleine

300 installaties voor zijn rekening. Hierdoor is de druk op de ketel wat afgenomen. Dat is de sfeer tussen de collega's ten goede gekomen. Het zorgt er voor dat we meer preventief kunnen werken.»

Veto: *Is er een bijzondere anekdote die er voor u uitspringt?*

Patrick: «(lacht) Een groep studenten heeft een tijd gele-

den een feest georganiseerd op het binnenplein van het Arenbergkasteel. Precies onder dat plein liggen enkele verwarmingsleidingen. Tijdens het opzetten van de tent sloeg iemand dwars door de leiding waardoor het water er als een fontein uit de grond spoot.»

Caroline Hermans

Alma introduceert kaartlezer om niet-KU Leuven-studenten te ontmaskeren

Studentenrestaurantketen Alma komt met een elektronische studentenkaart voor alle studenten van de Leuvense associatie. Zo wil het misbruik van het studententarieff vermijden en inzicht krijgen in het consumentengedrag.

SANDER COX

Alma ontvangt subsidies van de Leuvense universiteit en hogescholen om hun studenten te laten eten aan studentenprijzen. “Het is in het belang van de student zelf dat er geen mee-eters zijn die onrechtmatig gebruik maken van de studentenkortings,” verduidelijkt adjunct-directeur Kris van Gool. Niet alle studenten van de Associatie KU Leuven hebben recht op het studententarieff. Enkel de studenten van de subsidiërende hogescholen, zoals de KH Leuven en Thomas More Mechelen mogen eten aan studentenprijzen. Studenten van niet-subsidiërende scholen zoals Thomas More Antwerpen en Thomas More Kempen mogen dat niet. Van Gool: “De situatie voor ons is heel specifiek. Studenten volgen lessen aan ver-

schillende scholen en dat maakt onze situatie heel complex in vergelijking met bijvoorbeeld de associatie van de UGent.”

TIJDSHEMA

Het streven is om de kaartlezers in te voeren bij de start van het academiejaar 2013-2014. Dat is volgens Van Gool haalbaar maar niet gegarandeerd. “Technisch gezien moet er nog veel gebeuren waarvan we de timing niet in de hand hebben. Wellicht zullen we het systeem geleidelijk aan invoeren. In de drukke periode bij de start van het academiejaar starten we zeker niet in alle Alma's tegelijkertijd. Wanneer dat precies zal zijn, is nog niet bekend.” Studenten van de KU Leuven krijgen straks een nieuwe kaart met daarin de technologie verwerkt die het mogelijk

maakt om de kaart te lezen aan de kassa. Medewerkers kunnen zo direct zien of diegene recht heeft op het studententarieff. Ook de academische opleidingen binnen de hogescholen krijgen zo'n nieuwe associatiebrede studentenkaart, naast de kaart van de hogeschool. De professionele opleidingen krijgen geen Associatie KU Leuven-kaart, zij behouden enkel hun hogeschoolkaart.

bestand komt met persoonlijke gegevens en dat ze niet in handen kunnen komen van derden.

De kassa zal straks uw maaltijdgegevens registreren. Alma kan de rapporten over die gegevens enkel gedepersonaliseerd opvragen. Van Gool benadrukt dat het niet gaat om een betaalsysteem. Tegelijkertijd is Alma wel op zoek naar een meer moderne manier van betalen. “Momenteel kunnen klanten kiezen tussen

LOKO

Uiteindelijk is het de bedoeling om met de kaart aan studentenprijzen te eten in elk studentenrestaurant van de verschillende instellingen die zijn verbonden met de KU Leuven.

Ook Haroun Boujemaa van LOKO ziet de invoering als een belangrijke stap vooruit. “Het feit dat Alma de mogelijkheid krijgt om zo een meer accuraat beleid te voeren, lijkt ons in het voordeel van de studenten te zijn. Alma zal beter weten welke schotels in trek zijn en welke niet. Het creëert de mogelijkheid om een meer op maat van de studenten gemaakt beleid te voeren.”

Misbruik van het studententarieff komt volgens LOKO onder meer voor bij studenten uit het middelbaar. “Jongeren en studenten van andere Vlaamse universiteiten kunnen ook zonder problemen mee-eten omdat er meestal niet naar een studentenkaart gevraagd wordt. Om dat nu permanent tegen te gaan zijn de kaartlezers de geknippede oplossing.”

De kassa zal straks uw maaltijdgegevens registreren

PRIVACY

Studenten hoeven zich volgens de adjunct-directeur en de studenterraad LOKO geen zorgen te maken over hun privacy. “We kiezen voor een systeem waarbij geen privacyproblemen bestaan,” vertelt Van Gool. Het voordeel is dat er geen

cash en Proton. Proton zal de komende jaren verdwijnen en er is nog geen volwaardig en betaalbaar alternatief beschikbaar. De banken zijn wel bezig met nieuwe betaalsystemen te testen, maar die zijn vooralsnog te duur en te traag.”

Onze Generatie

BIJLAGE
SCHRIJVER KADER ABDOLAH KIJKT NAAR DE TOEKOMST

“Durf te dromen”

Voor zijn boek “Zeesla en de kralen van Alice” bezocht de Nederlandse schrijver Kader Abdolah uitvinders, wetenschappers en kunstenaars. Hun dromen geven hem hoop voor de toekomst.

NILS DE NEUBOURG EN SAM RIJNDERS

Veto: Wat heeft u vooral onthouden uit al uw bezoeken?

Kader Abdolah: «Dit boek was in de eerste plaats een ontdekkingsreis want ik wist niet wat ik zou krijgen. Na twee jaar ontdekte ik dat ik een bijzondere reis had gemaakt: een reis door de geest van de mens. De nieuwsgierige mens die de toekomst creëert en niet enkel consumeert. Dat vind ik echt bijzonder: de mens die uit het niets de toekomst creëert. Want al die wetenschappers of ondernemers beginnen in hun fantasie. Ze proberen vorm te geven wat in hun hoofd zit. Dat boeit mij.»

«Ik heb zelf natuurkunde gestudeerd maar ben nu schrijver. Ook ik begin uit het niets en schep een wereld. Nu ontdekte ik dat de echte wetenschapper, uitvinder of ondernemer op dezelfde manier op pad gaat. Jaren werken ze om van fictie - een idee - realiteit te maken. Daarvan vind je verschillende voorbeelden in het boek.»

WANDELEN OP MARS

Veto: Uw boek geeft een blik op onze toekomst. Mogen we optimistisch zijn?

Abdolah: «Absoluut! De menselijke geest trekt zich niks aan van een crisis of oorlog. De mens blijft altijd positief en een mooiere toekomst verbeelden. De mensen die ik heb geïnterviewd zijn niet met de huidige crisis bezig maar denken op een termijn van vijftig jaar. Pas dan zullen hun ideeën realiteit worden. Dat is puur optimisme.»

Veto: Met alle respect, is dat vooruitgangsgeloof niet ietwat naïef?

Abdolah: «Andere mensen zijn ongetwijfeld bezig met de crisis op te lossen, maar ik heb het over “toekomstmakers”. De iPhone, Facebook en dergelijke waren dertig tot veertig jaar geleden ook maar dromen van bijzondere mensen. Die dromen zijn realiteit geworden. Dat zal opnieuw gebeuren, het leven van de mens zal drastisch en positief veranderen.»

«We moeten durven en kunnen dromen om de toekomst te kunnen creëren. Zonder dromen van nu is het onmogelijk om over vijftig jaar op de maan te wonen. Zonder de huidige fantasie om op Mars te wande-

openbloeien, dat weet alleen de toekomst. Maar we mogen dus niet stoppen met dromen. We kunnen niet stoppen met dromen.»

«Dat gaat om meer dan enkel de dromen van een kleine elite. De jongens die Facebook, de iPhone of het internet creëerden waren niet elitair maar gewone mensen. Een klein deel van de mensheid zal zijn dromen blijven najagen. Al worden die niet gerealiseerd, ze leggen toch een basis voor de volgende generatie.»

Veto: Durven we minder onze dromen najagen dan vroeger?

Abdolah: «Vroeger lag het tempo lager. Toen had je licht of telefonie nodig en droomde iemand als Bell over communiceren met een draadje. Maar onze consumptiemaatschappij wil constant nieuwe dingen, dus dat zorgt voor een hoger tempo. Licht was vroeger al een enorme verandering. Nu willen we niet enkel licht. Je moet twitteren, facebooken, internetten en emailen. Al dat licht heeft miljoenen nieuwe dromen met zich meegebracht.»

«De mens onderscheidt zich van beest en plant door zijn verbeeldingskracht. In ontwikkelde landen heb je meer mogelijkheden om te dromen. In Afrika ligt de snelheid van het dromen lager, in Amerika dromen mensen meer dan in Nederland of België.»

Veto: Helpt het om mensen zonder zwembandjes in het water te gooien, zoals in de Verenigde Staten?

Abdolah: «In Amerika moet je niet bang zijn dat je dromen niet slagen. Want zelfs dan wordt je geprezen voor de durf en de moed om al die stappen te nemen. In Nederland zijn we voorzichtiger. “Doe normaal, dan doe je al gek genoeg,” zeggen we. Ook in België ligt het tempo lager. Door de enorme hoeveelheid aan dromen in Amerika, miljoenen waarvan een paar honderd nu realiteit zijn, maken zij de toekomst.»

DEUR OPENGOOIEN

Veto: Hoe kunnen wij dan zorgen dat bij ons mensen meer dromen?

Abdolah: «Openheid. In Nederland hebben de migranten een grote invloed. We zeggen altijd “doe normaal” maar dan komen de immigranten het land binnen en zij doen niet normaal. De deur van de samen-

leving moet opengegooid worden naar andere culturen. Gelukkig heb je internet en wat immigratie, maar Nederland en België zijn daar erg conservatief in. Zeker in vergelijking met Amerika.»

«De multiculturele samenleving baart eerst problemen maar verandert een land op een bijzondere en creatieve manier. In een periode van twintig tot veertig jaar zijn er misschien enkele problemen, maar uiteindelijk bevordert een multiculturele

Kader Abdolah: “De mens onderscheidt zich van beest en plant door zijn verbeeldingskracht.”

samenleving de geest van een land. Plots komen één miljoen mensen met andere culturen het land binnen. Dat geeft problemen, maar geen crisis. Juist door de worsteling om die problemen op te lossen. Bovendien, er komen bijzondere mensen. De tweede en derde generatie migranten voegen heel veel toe aan het gastland en z'n oorspronkelijke bewoners.»

Veto: Dat kosmopolitische discours staat tegenwoordig stevig onder druk.

Abdolah: «In Nederland en België hebben we een probleem gehad met de gastarbeiders. Maar dat is anders dan het immigratieprobleem. Immigranten komen met andere ideeën en invalshoeken naar de samenleving. Op korte tijd worden we misschien nationalistischer, maar op lange termijn zullen we geen problemen meer hebben met immigranten van vijftig jaar geleden. Je krijgt een mengelmoe. In Amerika waren zwarten slaven, nu worden ze president. Dat duurt misschien nog even door de Europese, conservatieve blik op de wereld maar dat verandert. België wordt steviger en mooier.»

VAN NIETS TOT NIETS

Veto: U spreekt over Facebook en internet. Kunnen dromen dan enkel materieel zijn?

Abdolah: «Dit zijn concrete zaken. Facebook of internet zijn misschien materieel maar brengen enorme culturele verande-

ringen. Voor mijn boek interviewde ik een Belgische wetenschapper die schadelijke gassen opvangt en recycleert. Dat is materieel, maar heeft ook een enorme invloed op het wereldklimaat. Ook op de Belgische cultuur en de Belgische manier van denken. Geld, bomen en mensen zijn nodig om te kunnen dromen en vooruit te gaan.»

«Ik sprak ook met een Belgisch-Nederlandse wetenschapper die aan de Universiteit van Antwerpen doceert. Hij probeert digitale planten te creëren in zijn computer en wil ze als gewone planten in de grond planten en kweken. Hij wil eigenlijk God nadoen. Over vijftig jaar zal dat een enorme verandering zijn in de cultuur, literatuur en economie.»

«Al die mensen zijn met iets fantastisch bezig, dat ze willen realiseren. Een rode draad verbindt hen: van niets iets groot maken. Neem die Belgische vrouw die schadelijke gassen wilt recyclen om chocolade of schoenen te maken. Dat is onmogelijk, dat is onmogelijk mooi. Maar ze is ermee bezig. Die Belgisch-Nederlandse man die digitale planten op zijn computer creëert en wil kweken. Uit het niets de wereld veranderen. Ik buig mijn hoofd voor de mens en zijn durf.»

Veto: Wat is - tot slot - uw tip aan deze generatie?

Abdolah: «Lees mijn boek! (lacht) Durf te dromen. Wees niet bang voor je gekste, meest onrealistische dromen.»

“De multiculturele samenleving baart eerst problemen maar verandert een land op een bijzondere en creatieve manier”

len, zullen we over vijftig jaar zeker niet op Mars wandelen. Dat lijkt naïef, maar daar zijn nu mensen mee bezig. De dromen van nu maken de toekomst mogelijk.»

Veto: Hoe worden dromen realiteit? Toch niet alle mensen hun dromen maken kans om gerealiseerd te worden?

Abdolah: «Niet alle dromen worden realiteit maar ook niet alle zaadjes worden bloemen of bomen. Wel is duidelijk dat die zaadjes noodzakelijk zijn. Welke zaadjes

Jong en ondernemend in België, een vergiftigd geschenk?

Ondernemen in België, het is een stap die vele jongeren zich niet aan durven zetten. Drie student-ondernemers doen hun verhaal.

YVES DELVAUX

Trissen

In januari 2011 richtte Thijs Lowette Trissen op. Trissen is een portaalsite voor de Leuvense student. Je vindt er een uitgaanskalender, post nieuwtjes en bevat andere relevante informatie.

"Ik studeer Informatica aan de KU Leuven," zegt Thijs. "Een maand nadat ik met Trissen begonnen was, kwam ik in contact met drie studenten die een gelijkaardig project voor ogen hadden. We startten een samenwerking die uitgroeide tot een team van negen studenten."

"Je studententijd is een unieke periode in je leven die je ten volle moet benutten. Je bent vrij in je doen en laten, en naast het occasioneel pintje pakken heb je met wat wringen genoeg tijd om je op een hobby te storten. Met Trissen verkennen we het ondernemerschap. We geven onszelf de kans bij te scholen in onderwerpen die ons boeien en staan constant voor nieuwe uitdagingen. Soms is het wel moeilijk om te combineren, zeker als je te maken krijgt met plotse deadlines."

"Je studententijd is een unieke periode in je leven die je ten volle moet benutten"

Thijs heeft grote plannen voor de toekomst. "Trissen is binnenkort twee jaar oud en heeft ondertussen enkele metamorfoses ondergaan. Van een lelijke website met een grijze kalender tot het indrukwekkende portaal dat het nu is. Momenteel zijn we non-profit, en iedereen in het team werkt op vrijwillige basis. Er is nog geen sprake van inkomsten noch uitgaven. Het komende semester willen we enkele nieuwe applicaties bouwen die perfect in ons galerijtje van studentikoze toepassingen passen, hierbij kunnen wel wat centjes verdiend worden. Al zullen de studenten zeker van deze diensten kunnen profiteren. Ook willen we uitbreiden naar andere studentensteden om nog meer studenten ten dienste te staan."

MediaWorQs en Olraait

Gilbert M. Nijss studeert deeltijds Toegepaste Economische Wetenschappen aan de UHasselt. Begin 2011 richtte hij MediaWorQs op. Een dik jaar later vatte hij een tweede project aan, Olraait. Dat deed Glibert samen met zijn vriend Bob van der Vleuten, die momenteel aan zijn masteropleiding informatica bezig is aan de UHasselt.

"Het grootste deel van mijn tijd investeer ik in MediaWorQs," zegt Gilbert. "Het is de hoofdonderneming, waarmee ik het complete pallet van marketing en communicatie aanbied. Dat gaat van adviesverlening, grafische realisaties en websites tot drukwerk. Olraait! daarentegen helpt kleine bedrijven en ondernemende personen bij het verhogen van hun productiviteit door hun een efficiëntere manier van werken bij te brengen, via advies op maat en opleidingen."

"Je kunt het in België eigenlijk nooit goed doen"

Gilbert motiveert zijn keuze om te ondernemen "Het is een opportuniteit die je als student geniet. Je kunt immers binnen een redelijk beschermde omgeving het ondernemerschap verkennen. Ik zal het heel cru stellen: als de projecten zouden falen, dan kan ik perfect terugswitchen naar fulltime studeren. Voor de opstart had ik trouwens ook niet erg veel financiële middelen nodig. MediaWorQs werd namelijk geïntegreerd in de bestaande bvba van mijn ouders."

Wat de voordelen zijn? "Je haalt er een zekere kick uit. Het is erg leuk om via via te vernemen dat je klanten dolenthousiast zijn over je onderneming door het professionalisme en de prijs-kwaliteit die je hen biedt. Langs de andere kant ben ik nog jong, parttime student, parttime ondernemer, en als je op de leeftijd van 23 jaar al klanten kunt binnenhalen zoals UNIZO, Tesla Motors, de UHasselt of de HUB, dan geeft dat natuurlijk

een boost voor je zelfvertrouwen. Het is dus niet zo dat je 15 jaar anciënniteit moet hebben om mee te kunnen op de markt. Bovendien kan de ervaring die je op zulke jonge leeftijd hebt opgedaan en het netwerk dat je hebt opgebouwd je nooit meer worden afgenomen."

Toch zijn er ook nadelen. "Langs de ene kant vraag ik me soms af of ondernemerschap in België niet een beetje een vergiftigd geschenk is. Bij de opstart waarschuwt iedereen je voor de gevaren die in het ondernemerschap schuilen. Als je dan toch succesvol blijkt, krijg je jaloerse reacties."

"En als je project faalt word je bestempeld als loser. In Amerika bijvoorbeeld is de houding anders. Als je daar over kop gaat, is dat niet erg, want dan heb je ervaring opgedaan en richt je een nieuwe firma op. Je kan het in België dus eigenlijk nooit goed doen."

"Momenteel gaat het zeer goed met MediaWorQs. Ik heb zo veel te doen dat ik freelancers en jobstudenten nodig heb om opdrachten af te kunnen werken. Olraait! daarentegen staat nog in zijn kinderschoenen. We hebben al wat zaken op vrijwillige basis gedaan met Olraait!, aangezien we nog maar in een soort try-out-fase zitten. Om onze deskundigheid en betrouwbaarheid aan te tonen schrijven we regelmatig publicaties en vrijblijvende evaluatierapporten, zodat de bedrijven kunnen zien dat we wel degelijk weten waarover we het hebben."

Wat zijn de toekomstplannen? "Voor mij is ondernemerschap de kans om eens te zien wat ik later wil gaan doen, of wat ik helemaal niet wil doen. Het is mogelijk dat ik tot de vaststelling kom dat de marketing- en communicatiesector echt mijn ding is en blijft, maar op dit moment hou ik mijn opties open. Er zijn immers zoveel interessante opportuniteiten, al dan niet op zelfstandige basis."

MAXIM'O

In juli dit jaar werd Weirido's overgenomen door drie studenten en herdoopt tot MAXIM'O. Het is een bar in Leuven die zich voornamelijk richt op studenten. Een van de drie jonge ondernemers is Peter De Winter, student derde bachelor geschiedenis aan de KU Leuven.

"Ik heb als dj-barman gewerkt in Weirido's," vertelt Peter. "Ik was eigenlijk van plan om een ander café over te nemen. Maar toen Weirido's beschikbaar bleek, heb ik mijn kans onmiddellijk gegrepen."

"Al van kinds af aan wil ik iets zelfstandigs doen. Op mijn vijftiende werd dat een concreet idee: ik wou een danscafé. En voilà, enkele jaren later is het zover."

"We hebben alledrie onze eigen financiële middelen in de onderneming gebracht. We konden bij geen enkele bank een lening krijgen zonder 100% kapitaalwaarborg. Omdat de horeca een erg slechte sector is, volgens de banken, ook al is je businessplan nog zo goed."

"Ons product is op maat van studenten gemaakt"

"Met een studentencafé mag je niet te laat beginnen. Ik zit nu zelf nog in het studentenleven en weet dus wat studenten willen. Ons product is op maat van studenten gemaakt. Bovendien zijn we nog allemaal gezond en hebben we de nodige energie. Aan de andere kant merken we soms dat we nog niet zo veel ervaring hebben. Mensen die al tientallen jaren in de horeca staan begrijpen de structuur van de sector wellicht veel beter."

"Het maximale potentieel van de zaak is absoluut nog niet bereikt. De komende twee à drie jaar willen we het nog verder opbouwen. Zodra de investering hier is terugbetaald, zullen we proberen uit te breiden. Het landschap in Leuven verandert constant en er zullen dus zeker nog opportuniteiten komen om ergens anders in Leuven een nieuwe zaak op te starten."

EEN GENERATIE TUSSEN HOOP EN WANHOOP**Zijn wij de eerste naoorlogse generatie die het niet noodzakelijk beter zal hebben?**

Het klimaat is een hopeloze zaak en we zitten middenin de ergste crisis sinds de jaren dertig, klinkt het. Redenen genoeg om pessimistisch te zijn, zou je denken. We zochten vier specialisten uit vier disciplines op en legden hen de stelling uit de titel voor. Tussen overdreven pessimisme en naïef optimisme.

CAROLINE HERMANS, SAM RIJNDERS & EVA SCHALBROECK

DE ECONOMOOM

Stefaan Michiels (senior writer bij De Tijd): "Dat klopt niet. Ten eerste kun je dat nu nog niet zeggen, want je moet wachten tot jullie generatie ouder is voor je dat kunt zien. Toen mijn generatie afstudeerde aan het begin van de jaren '80 was de economische situatie veel slechter dan nu. De meesten van ons gingen na het afstuderen aan de universiteit rechtstreeks in de werkloosheid. Nu vind je heel makkelijk een job voor een behoorlijk loon. Zelfs in de zuidelijke landen is de toestand niet uitzonderlijk. Toen ik afstudeerde lag de werkloosheidsgraad in Spanje ook rond de 25 procent."

"De huidige generatie is verwend en heeft schrik om bepaalde voordelen te verliezen"

"De huidige generatie is heel verwend en heeft schrik om bepaalde voordelen te verliezen. Ze kunnen makkelijker reizen en hebben de hele wereld gezien. Materieel hebben ze het veel beter en ik zie niet in waarom dat de komende jaren achteruit zou gaan. Die redenering is absolute flauwekul en niet gebaseerd op cijfers."

"Ik begrijp absoluut niet waarom de huidige generatie klaagt. Ze weten absoluut niet waarover ze het hebben. Al de problemen waren er in de jaren '80 ook al. Toen is men begonnen met de staats-hervormingen, was er een politieke crisis, een sterke devaluatie van de munt, een groeiend milieubesef. De globalisering biedt enorme kansen aan jongeren om onder de kerktoeren uit te komen en hun blik te verruimen. Het is een uitdaging die men moet durven aangaan."

"Jongeren moeten de handen uit de mouwen steken en niet bij de pakken blijven zitten. Vooruitgang zal er altijd zijn. Het huidige pessimisme komt voort uit een gebrek aan historisch besef bij jongeren."

DE FILOSOOF

Antoon Vandeveld (decaan Wijsbegeerte): "Het is niet allemaal kommer en kwel. Deze generatie zal minder met werkloosheid geconfronteerd worden dan de afgestudeerden van 1980. Bovendien schept de globalisering ook kansen. Indien mensen hier hun gading niet vinden, kunnen ze ergens anders naartoe trekken. Als je het bekijkt op individueel niveau, gaan we het dus niet zo slecht hebben."

"Kunst is de luxe van deze wereld"

"Het idee dat geluk verbonden is met materiële welvaart en rijkdom is absurd. Er zal altijd iemand zijn die meer verdient dan jij en daar minder hard voor moet werken. Tegenwoordig ligt de jobmarkt open en zijn er veel mensen die op pensioen gaan. Dat zijn plaatsen die vrij komen. Bovendien zijn er in de culturele sector toelagen voor kunstenaars zoals er nog nooit geweest zijn. Kunst is de luxe van deze wereld."

"Door de vergrijzing is er een reusachtige behoefte aan mensen die persoonlijk willen zorgen voor andere mensen. Ingenieurs hebben helemaal geen problemen, net als mensen met een universitaire opleiding in het algemeen. Kunstenaars daarentegen hebben wel een probleem. Zij moeten zorgen dat ze uitstekend zijn, maar we leefden nog nooit in een maatschappij waar zoveel projectsubsidies bestaan. Ik ben er niet van overtuigd dat het uitgangspunt dat de wereld de dieperik ingaat waar is."

"Ik zal niet zeggen dat we leven in de beste wereld, maar voor de studenten die nu studeren aan de universiteit blijft het een zeer goede. Het probleem stelt zich bij mensen die laaggeschoold zijn. Die mensen hebben solidariteit nodig. Universiteitsstudenten zullen solidair moeten zijn met laaggeschoolden, migranten en dergelijke. Die beweging moet komen van twee kanten: aan de ene kant moet de maatschappij investeren in die mensen en hen kansen geven zodat ze het beste van zichzelf maken en zich inzetten. Aan de andere kant zijn die mensen ook verplicht zich volledig te geven en ergens voor te gaan. Dat is ook wat ik aan mijn studenten zeg: je moet een droom hebben."

DE HISTORICUS

Martin Kohlrausch (professor in moderniteit en samenleving): "Het klopt dat de huidige generatie geconfronteerd wordt met een brede waaier aan problemen. Die zijn onder andere van economisch aard: tegenwoordig is het moeilijker dan vroeger om een huis te kopen of een stabiele job te hebben. De Zuid-Europese landen hebben ook structurele problemen. Het lijkt wel beter te gaan in de Noord-Europese landen, hoewel zij ook last hebben van te hoge schulden en onzekere werkomstandigheden. De milieuproblematiek is erbij gekomen. Ook sociale kwesties spelen mee, want vooral de lagere sociale groepen zijn kwetsbaar en zullen meer onder de problemen lijden."

"Deze crisis speelt zich ook af langs de generatiebreuklijn. De jongere generatie bezit minder, de arbeidsmarkt bevoordeelt de oudere generatie en het pensioensysteem is ongebalanceerd. Het moet eerlijker verdeeld worden over de generaties heen."

"Het is een all-in probleem, dat zelfs reikt tot het democratische systeem. De jongere generatie is veel slechter vertegenwoordigd in vergelijking met de oudere. De 50-plussers profiteren politiek en econo-

"Een crisis langs generatiebreuklijn"

misch van het systeem. Het huidige systeem werkt niet in het voordeel van de jongere generatie en moet dus hervormd worden."

"De vergelijking met de crisis van de jaren '70 gaat niet helemaal op. De wortels waren toen duidelijk van een economische aard. Het generatieaspect dat vandaag aanwezig is, speelde toen minder mee. Het huidige demografische probleem is iets nieuws vanuit een historisch perspectief."

"Europa kan zeker een deel van de oplossing zijn op economisch vlak. Hoger onderwijs blijft de beste zekerheid op een job. We zien ook dat landen met een traditie van opleidingen binnen het hoger onderwijs, zoals België, beter geplaatst zijn om jonge mensen aan een job te helpen. Wat we echt nodig hebben is een publiek debat, maar momenteel komt dat slechts traag opgang, omdat het erg gevoelig is om over een generatieconflict te spreken."

DE SOCIOLOOG

Rudi Laermans (professor sociologie): "Jongeren zullen nog lang lijden onder de naweeën van de crisis. Ook zullen ze moeten opdraaien voor de pensioenen. Die economische crisis drijft op een golf van financiële globalisering. Net als voor de ecologische crisis heb je een wereldantwoord en zelfs een wereldregering nodig. Dat kan de huidige natiestaat niet geven."

"Pessimistisch maar pragmatisch"

"Door de crisis wordt Europa meer één, maar de toekomst van het Europese project is onzeker. Wat met de economische machtsconcentratie? Europa moet meer dramatisch in plaats van technocratisch worden. Een theater met protagonisten, net als de nationale politiek."

"De leefwereld van mensen ontkoppelt van die globale politiek-economische systemen. Een kleine groep jongeren is nog maar geïnteresseerd in partijpolitiek of utopische idealen. Onze huidige politieke structuur verdampt, pragmatisme neemt toe. Dat verschilt in het noorden en het zuiden, kijk naar de indignadosbeweging. Daar heb je nu een verloren generatie of twee. Vlaanderen zit net boven die breuklijn. Hier zie je die verontwaardiging veel minder."

"In de jaren '70 ontstonden post-materialistische waarden: zelfontplooiing in plaats van de rat race. Die waardeomslag is nu algemeen, maar mist een breed maatschappelijk engagement. De markt heeft die waardeomslag geïncorporeerd. Jezelf worden is de belangrijkste reclameslogan geworden."

"Nochtans is de consumptiemaatschappij een onhoudbaar model, niet in het minst ecologisch. Alleen een oorlogseconomie en een radicale tweedeling tussen *haves* en *have-nots* zouden het systeem leefbaar kunnen houden."

"De jonge generatie is pessimistisch maar pragmatisch. Ze wil haalbare veranderingen maar mist een verhaal. Hoe geef je wereldsolidariteit met bijbehorende instituties vorm? Er is een ideeëncrisis: we hebben nood aan een haalbare utopie. Dat de consumptiemaatschappij een aflopend verhaal is, is evident. Maar wat staat dan wel centraal? Niet alleen politici moeten het antwoord zoeken, maar alle mensen met sociale verbeeldingskracht."

Veto dankt deze sponsors voor hun steun in de vorm van giften voor de Vetoquiz.

**Wil jij ook meer naakt in Veto?
Kom dan eens langs, volgend semester.
Vanaf 1 februari zijn we terug uit onze
winterslaap.**

WINTEROPVANG IN LEUVEN | VRIJWILLIGERS SLAPEN BIJ DAKLOZEN**“Hier kunnen we op kleine schaal echt iets veranderen”**

Elke dag, om half zes 's avonds, dienen een tiental mensen zich aan in een huis in de Brabançonnestraat. Er wacht hen een kom soep met brood, de keuze tussen gezelschapsspelletjes, televisie kijken of praten. En ten slotte een warm bed. Ja, er zijn ook daklozen in Leuven.

PIETER ROMBOUTS

Voor het tweede jaar op rij organiseert het Centrum voor Algemeen Welzijn (CAW) samen met het OCMW winteropvang voor daklozen van 15 november tot 31 maart. Het CAW probeert welzijn in al zijn aspecten te benaderen en komt op voor kwetsbare personen. “Er zouden geen daklozen mogen zijn in een maatschappij als België, maar er zijn er. Ook in een warm provincienest als Leuven,” betreurt Tinne Dierckx van CAW regio Leuven. “Het kan iedereen overkomen: ineens alles kwijtra- ken. Vanuit een relatief comfortabel leven naar armoede. Neem het geval van een echtscheiding, waarbij men wel al eens troost zoekt in alcohol. Zo kan men zijn job verliezen, en vervolgens zijn woonst.”

SCHAARSTE

De oorzaak van veel ellende situeert zich in de Leuvense huisvestingsmarkt. “De schaarste, de hoge prijzen en het feit dat er door huisbazen gekozen wordt voor studenten in plaats van mensen die een leefloon ontvangen, zorgt er helaas voor dat er mensen op straat leven in deze stad. Armoede kun je moeilijk aanpakken, het is als een web: trek aan een van de draadjes zoals onderwijs, werk, gezond-

heid of huisvesting en de andere levensdomeinen ondervinden de impact daarvan,” legt Dierckx uit.

Het CAW ijverde voor opvang, kreeg vorig jaar een half-tijdse medewerker ter beschikking en voorzag enkele bedden in een huis in de Ridderstraat. “Nu zitten we in de binnenstad. Hier staan 11 bedden. Het OCMW zorgt voor het gebouw, betaalt de twee half-tijdse medewerkers en voorziet, samen met het CAW voor de verdere begeleiding van de hulpbehoevenden. Het werpt zijn vruchten af: van vorig jaar onthoud ik enkele mooie verhalen van mensen wiens leven er nu heel anders uitziet. We hopen hier mensen opnieuw te kunnen lanceren,” aldus Dierckx.

SLEEP-IN

Het CAW zocht de voorbije maanden ook onder studenten naar schone sla(a)p(st)ers, vrijwilligers die een nachtje doorbrengen in het pand. Vorig jaar was er namelijk geen begeleiding tijdens de nachten, waardoor er een soort hiërarchie ontstond tussen de gasten. “Het ging eigenlijk heel goed, we hebben ook amper klachten gehad, maar de politie is vorig jaar wel een keertje moeten tussenkomen na klachten van de bure- nen. We hebben daarom dit jaar een

vacature uitgeschreven, waarop zo'n 12 mensen zich hebben opgegeven als vrijwilliger om af en toe eens te komen *inslapen*. Ze moeten hier zijn tussen acht uur 's avonds en half negen 's ochtends en krijgen er een vrijwilligersvergoeding voor van 12,5 euro. Iedereen is tot nu toe heel enthousiast: het is hier 's avonds best gezellig. De vrijwilligers dragen overigens geen eindver-

antwoordelijkheid: er is altijd iemand van ons die permanente heeft en via gsm bereikbaar is.”

Heeft die gsm meestal op zak: Evelien Demaerschalk, halftijds in dienst voor de winteropvang. Ze begon ook als vrijwilliger. “Ik heb twee jaar geholpen bij de crisisopvang, waarbij mensen drie weken terecht kunnen als ze plots dakloos zijn ge-

worden,” vertelt Demaerschalk. Ze deed aan de KU Leuven ook onderzoek rond het aanbod voor dak- en thuislozen in Vlaanderen. “Het ontbreekt aan structuur, maar dat weerhoudt me niet me te engageren. Ik ben verantwoordelijk voor wat er in dit huis gebeurt. Langzaam maar zeker leg je verbinding met de mensen en kun je vertrouwen opbouwen. Dat is een langzaam proces, maar wel erg verrijkend. Ik ga ook op straat om dak- en thuislozen te informeren over het bestaan van de opvang. Hier kunnen we op kleine schaal echt iets veranderen,” besluit Demaerschalk.

Wie interesse heeft om als vrijwilliger mee te werken aan de winteropvang kan altijd mailen naar els.wydooghe@cawleuven.be

“Er zouden geen daklozen mogen zijn in een maatschappij als België”

Andrew Snowball

Velo dreigt fietspunten te verliezen

Een nieuwe tegenslag dreigt voor Velo. Nadat het Leuvense sociale economiebedrijf naast de uitbating van de fietsstalling onder het De Somerplein greep, zijn nu ook de fietspunten in stations in gevaar. De NMBS-Holding vernieuwt dat contract in augustus.

SAM RIJNDERS EN ANNEKE SALDEN

Velo beheert drie fietspunten in de stations van Aarschot, Diest en Leuven. Dat van Leuven is het grootste van het land. In ruil voor een vergoeding zorgt Velo onder andere voor de orde, netheid en veiligheid in de fietsparking. Daarnaast kun je ook voor kleine herstellingen en huurfietsen (waaronder *blue bikes*) in het fietspunt terecht.

“De uitbater moet een erkend bedrijf uit de sociale economie zijn,” legt directeur Jos Vandikkelen van Velo uit. “Dat is een voorwaarde om als fietspunt erkend te worden. Wij krijgen nu subsidies van de stad Leuven en de Vlaamse overheid voor de sociale tewerkstelling in ons Leuvense fietspunt.” Uit het verhuren en herstellen van fietsen voor toeristen en pendelaars halen de fietspunten tot slot eigen inkomsten.

In de openbare aanbesteding staat een sociale clause om een uitbater uit de sociale economie te verzekeren. Vandikkelen: “Die is gelukkig behouden, maar de huur van de ruimtes in het station - een afzond-

derlijk contract - zal verhogen. Daardoor stijgen onze vaste kosten.”

“Wij hoorden dat de grootste fietspunten - waaronder Leuven - heel wat minder zouden krijgen van de NMBS-Holding voor de uitbating,” aldus Vandikkelen. In de wandelgangen circuleren cijfers tot een kwart lager. “Wij hebben ook gehoord dat een nieuwe aanbesteding wordt uitgeschreven die ook openstaat voor bedrijven buiten de sociale economie als er geen kandidaat gevonden wordt. Ik vrees daarvoor. Sinds de fietsstalling onder het De Somerplein weten we wat dat betekent.”

NMBS

De Franse multinational APCOA haalde de openbare aanbesteding voor de fietsstalling onder het De Somerplein binnen. Een ontgoocheling volgens Vandikke-

len, omdat Velo jarenlang samen met de stad Leuven het plan voorbereidde. Toen onverwacht een openbare aanbesteding noodzakelijk bleek, werd geen sociale clause opgenomen. Daardoor stond het alle bedrijven, waaronder APCOA, vrij om in te tekenen.

NMBS-Holding ontkent dat een verla- ging van de vergoeding overwogen wordt. Woordvoerder Paul Van Aelst sluit die optie uit: “De vergoeding blijft constant.” Omdat er voldoende bedrijven in de sociale economie zijn, acht hij de kans klein dat

dat goed te doen en mensen nieuwe kansen te bieden. Wij zullen erop aandringen dat men dit met de nodige zorg afhandelt, maar de beslissing ligt bij de NMBS-Holding.”

KANSEN

Mensen nieuwe kansen bieden, dat is de corebusiness van Velo. “In het donkerste scenario moeten we dertig mensen op straat zetten,” zucht Vandikkelen. “Vooral mensen uit zwakke groepen die het nu al moeilijk hebben, en dit werk nodig hebben. Ik zou dat een verschrikkelijke ramp vinden.”

Bij een sociale economiebedrijf krijgen kansengroepen de mogelijkheid om werkervaring op te doen. Bij Velo zijn dat jongeren uit het secundair onderwijs die deeltijds begeleid werken. Ook verwijst het OCMW mensen door in afwachting van een uitkering, en worden langdurig werklozen gereactiveerd. Tot slot helpt arbeidszorg om mensen na een langdurige psychiatrische opname hier terug in de samenleving te laten stappen.

Vandikkelen: “Dankzij ons schitterende team van begeleiders werken al die groepen goed samen. In de samenleving worden kansengroepen jammer genoeg vaak geassocieerd met negatieve ervaringen. Onze werkkrachten willen leren en iets opbouwen.”

“In het donkerste scenario 30 mensen op straat”

ze een partner buiten de sociale economie moeten zoeken. “We kunnen niet garanderen dat de uitbating opnieuw naar Velo gaat, maar ze maken een grote kans. We zijn tevreden over de huidige uitbating,” aldus Van Aelst.

Bij de stad Leuven klinkt dat dit een zaak van de NMBS-Holding is. Schepen van Mobiliteit Dirk Robbeets (sp.a): “Wij zouden het zeer spijtig vinden als Velo dat niet meer kan doen. Zij hebben bewezen

JAN-EMMANUEL DE NEVE, DE GELUKSEPERT

“Geluk bepaalt onze toekomst”

Jongeren die gelukkiger zijn zullen later waarschijnlijk meer verdienen en gelukkige mensen nemen minder risico in het verkeer. Dat zijn twee resultaten uit het onderzoek van Jan-Emmanuel De Neve van de London School of Economics.

FEMKE BERTSCHÉ

Veto: *Gelukkige jongeren zullen later meer verdienen. Hoe komt dat?*

Jan-Emmanuel De Neve: «Eerst en vooral zeggen we niet dat dat verband altijd zo is. Wel is er een sterke relatie tussen geluk bij adolescenten en hun latere productiviteit. Die relatie is zowel in het labo als in de echte wereld gevonden. Belangrijk is dat geluk een ef-

bent waardoor je meer vrienden hebt. Al die factoren zorgen er mede voor dat je later meer kunt verdienen.»

MOEILIJKE JEUGD

Veto: *Kunnen ongelukkige jongeren later dan niet succesvol worden door ambitie?*

De Neve: «Uiteraard, er zijn natuurlijk voorbeelden van bekende mensen die er ondanks een moeilijke jeugd door middel van wilskracht en ambitie toch

gelukken. De reden is simpel: gelukkigere mensen schatten hun leven waardevoller in en willen minder risico's nemen.»

Veto: *Waarom is een gordel dragen een goede indicator voor risicovol gedrag?*

De Neve: «Mensen weten dat ze een groter risico lopen een letsel op te lopen in het verkeer als ze geen gordel dragen. Iemand die geen gordel draagt, aanvaardt die risico's.»

MEDIA-AANDACHT

Veto: *Wat betekenen de resultaten voor de maatschappij?*

De Neve: «Het toont aan dat het welzijn van mensen belangrijke consequenties kan hebben. Belangrijk is dat men niet, in tegenstelling tot wat gedacht werd, moet proberen meer geld te verdienen om gelukkig te zijn, maar dat het welzijn zelf centraal moet staan. Indien overheden economische problemen willen aanpakken, moeten ze proberen het welzijn van de burgers te verbeteren en daaruit zal dan automatisch volgen dat ze meer zullen verdienen.»

Veto: *Hoe bent u erop gekomen om dit soort onderzoek te doen?*

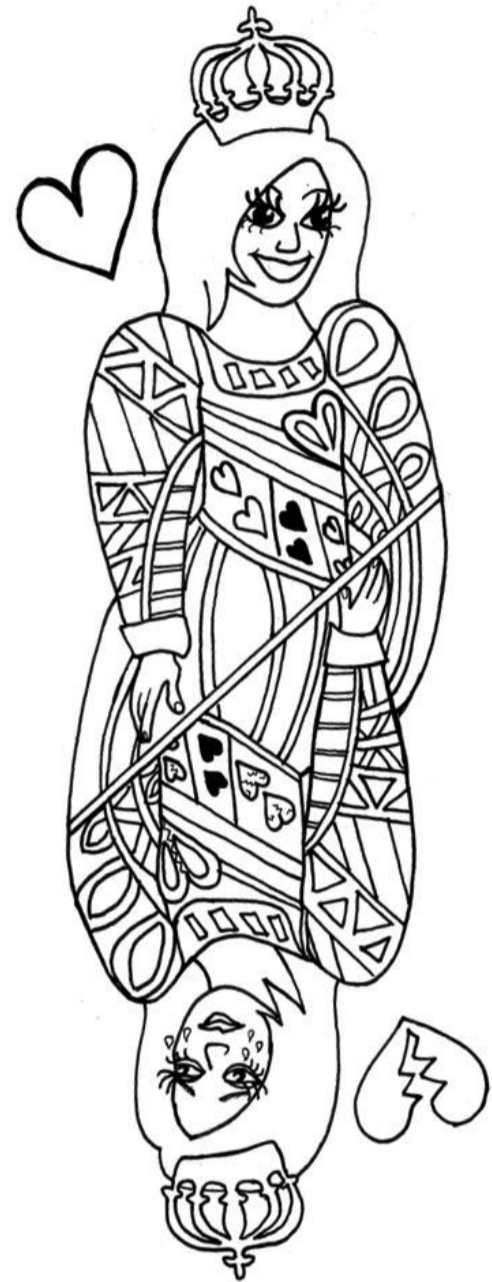
De Neve: «Het was een vrij organisch proces. Ik ben er als het ware ingerold door mensen te leren kennen die er mee bezig waren. Ik ben niet op een dag opgestaan met het idee onderzoek te gaan doen over geluk, maar ik besef nu wel hoe fel dit onderwerp speelt bij de mensen. Bovendien krijg ik met dit onderzoek heel wat aandacht van de media en de politiek, wat niet zo was bij mijn meer klassiek onderzoek. Sinds het onderzoek gepubliceerd is, moet ik elke week interviews geven.»

Veto: *Gaat u in de toekomst nog onderzoek doen hieromtrent?*

De Neve: «Ja, ik heb nu nog twee grote onderzoeksprojecten

lopen. Het ene gaat over de genetica van geluk en het andere over participatie van mensen in het beleid. Uit dat laatste onderzoek blijkt dat als mensen zeggenschap krijgen in het beleid

van de overheid, ze er meer tevreden over zijn en minder vaak belastingen zullen ontduiken. Daarrond zijn we nu een veld-experiment aan het opzetten in het Verenigd Koninkrijk.»

Karolien Favoreel

“Overheden in crisis moeten het welzijn van hun burgers verhogen. Zo zullen ze automatisch meer verdienen”

fect op zichzelf had op het later inkomen en niet te maken had met andere factoren zoals het hebben van rijke ouders.»

Veto: *Hoe kan een gelukkige jeugd invloed hebben op je inkomen?*

De Neve: «Er is een rechtstreeks effect, maar we vonden ook enkele mediatie-effecten. Als je geluk links zet en het inkomen rechts, zijn dat factoren waarlangs het effect deels verloopt. Zo vonden we dat gelukkig zijn ervoor zorgt dat je makkelijker een job vindt, maar ook dat je optimistischer en enthousiaster

in zijn geslaagd later succesvol te worden. Aan de andere kant weten we dat die mensen toch eerder uitzonderingen zijn. Een gelukkige jeugd leidt meestal tot een hoger inkomen.»

Veto: *Volgens uw ander onderzoek zouden gelukkige mensen zich minder risicovol gedragen.*

De Neve: «Ja, in dat onderzoek werden dezelfde geluksvragen in verband gebracht met het dragen van een gordel. Daaruit bleek dat mensen die gelukkiger zijn vaker hun gordel dragen en ook minder vaak betrokken raken bij verkeerson-

Dementie | Een toekomstige epidemie

Naar aanleiding van Music for Life, een actie rond dementie van Studio Brussel organiseert de KU Leuven ook allerlei activiteiten om het taboe errond te doorbreken. In dat kader paste ook de lezing over dementie op dinsdag 11 december in het Maria-Theresiacollege, waarin experts de fysiologische en ethische facetten van dementie belichtten.

ROBERT BOUDEWIJNS

KU Leuven vergeet dementie niet. Zo luidt de slogan van de campagne waarmee de KU Leuven zijn steentje wil bijdragen aan de sensibilisering rond dementie. De academische infoavond rond dementie op 11 december kon alvast op een gevarieerd publiek rekenen. Jong en oud hadden zich verzameld in de grote aula van het Maria-Theresiacollege.

Na een verwelkoming van Jan Hautekiet volgde er een oproep van rector Mark Waer, die benadrukte dat deze actie niet iets eenmaligs mag zijn maar dat we aandacht moeten blijven schenken aan dementie.

De eerste lezing van professor Bart De Strooper was ontzetterend. Hij stelde dat dementie een van de grootste problemen in onze westerse maatschappij is. In België zijn er niet minder dan 160.000 mensen met dementie. Rond 2030 zou dit aantal stijgen tot zo'n 250.000 patiënten. Dementie,

in twee derde van de gevallen veroorzaakt door de ziekte van Alzheimer, wordt een ware epidemie.

ALZHEIMER

Alzheimer wordt gekenmerkt door zogeheten plaques en tangles. Bij gezonde mensen wordt APP, een eiwit in onze hersenen, ge-

De tangles zijn afkomstig van het tau-proteïne, dat in onze cellen de microtubuli bij elkaar houdt. Die microtubuli, kleine buisjes, zijn essentieel in het doorgeven van signalen in onze hersencellen. Bij Alzheimer komen de tau-proteïnen los en vormen ze clusters, de tangles. De microtubuli vallen uit elkaar, de tangles stapelen zich op en de hersencel sterft.

Het gebruiken van antistoffen tegen amyloïde zorgde in muizen al voor veelbelovende resultaten. Bij mensen treden er echter bijwerkingen op, zoals een verhoogde kans op hersenvliesontsteking, waardoor

professor Chris Gastmans van het intercultureel centrum voor biomedische ethiek en recht. De behandeling moet vooral de waardigheid van de patiënten bevorderen. Zo is gebruik van robots mogelijk, maar op zeer specifieke plaatsen. Empathie is immers essentieel in een waardige behandeling van personen met dementie.

EUTHANASIE

Is een wilsverklaring voor euthanasie bij dementie mogelijk? Volgens professor Bert Broeckaert is dat een positieve wilsverklaring, waarbij de patiënt op vroege leeftijd beslist om euthanasie te laten uitvoeren indien dementie zich voordoet. Er kan echter enkel via een negatieve wilsverklaring behandeling worden geweigerd. Dat is dus geen euthanasie. Alleen als de patiënt onomkeerbaar terminaal is en niet meer bij bewustzijn, is er mogelijkheid tot euthanasie.

Tenslotte sprak professor Chantal Van Audenhove over het belang van sensibilisering. Personen met dementie moeten als volwaardige burgers worden aanzien en moeten kunnen participeren aan de samenleving. We moeten de mens in dementie blijven zien.

We moeten de mens in dementie blijven zien

knipt in fragmenten die onze hersencellen ten goede komen. Bij alzheimerpatiënten wordt APP anders geknipt, waardoor amyloïde vrijkomt. Dat amyloïde vormt lange ketens, die zo groot worden dat ze waarneembaar zijn als plaques in de hersenen.

de testen werden gestopt. Professor De Strooper ziet zeker de mogelijkheid om de knippende eiwitten als doelwit van medicijnen te gebruiken.

In afwachting van een medicijn, is goede verzorging van de patiënten nodig, stelt

MUMBAI SCIENCE

“Wij zijn geen Avicii's”

Jonas “de luide” Kiesekoms en Maarten “the silent funny guy” Elen vormen samen het dj-duo Mumbai Science. Ooit klein begonnen in Leuven maar ondertussen bekend over de hele wereld, behalve in ons eigen kleine België. Wie hen aan het werk wou zien, kon donderdag terecht in Het Depot.

FRANK PIETERMAAT

Veto: Stel jullie eens kort voor.

Jonas Kiesekoms: «We komen voort uit een bandje in het middelbaar. Maarten speelde drums en ik basgitaar. Toen die groep uiteen viel, zijn we met twee verder gegaan. We hadden enkel bas en drum en het enige wat je daarmee kan maken is elektronische dansmuziek.»

Maarten Elen: «Dankzij synthesizerpedals begon het ook steeds elektronischer te klinken. Een beetje zoals *Soulwax* met *Nite Versions* maar dan minder goed. Maar we waren wel eerst.»

Kiesekoms: «We zijn in Leuven beginnen studeren, maar hier was het moeilijk om live op te treden. Uit noodzaak zijn we dan begonnen deejayen, maar wel steeds met onze eigen muziek. Tijdens ons doctoraat zijn we bij het label van Lektroluv terecht gekomen en hebben we alles op de muziek gezet, een jaar voor het einde van ons doctoraat.»

Veto: Hoe zijn jullie precies bij Lektroluv Records terecht gekomen?

Elen: «Op een gegeven moment zijn we met nummers naar Lektroluv gestapt, die zelf ook op zoek was. Hij vond dat er wel iets in zat maar hij wou met een schone lei beginnen. Dat wilden wij ook. Toen zijn we met een hele nieuwe sound begonnen.»

Kiesekoms: «Sindsdien zijn we Mumbai Science en zijn we wereldberoemd geworden.»

WERELDBEROEMD

Veto: Wereldberoemd wel, maar weinig mensen hier kennen jullie. Knaagt dat niet?

Kiesekoms: «We lachen daar weleens mee. Het is misschien

een bewuste keuze van ons. We hebben België nooit behandeld als een *target*.»

Elen: «Het zal nooit ons doel zijn om het Sportpaleis een paar keer uit te verkopen en de rest van het jaar niets te doen. Touren langs jeugdhuizen in België is tof, maar clubs in Amerika zijn toch beter. Als je enkel in België optreedt, kun je er ook niet van leven. We kiezen gewoon een aantal toffe concerten in Europa en mikken op de goede in België. De rest is mooi meegenomen.»

Veto: Proberen jullie je af te zetten tegen het steeds meer commerciële karakter van elektronische muziek?

Kiesekoms: «Dat is niet afzetten, wij doen gewoon ons ding. Vaak

wordt alles op één hoop gesmeten: djs zijn djs voor velen. We moeten dan echt zeggen dat we geen Avicii's zijn. Er zijn zeker verschillen.»

Elen: «Avicii (*bekend van de hit Levels, red.*) is een marketingteam van drie mensen dat heel goed werkt. Ze hebben een jonge gast van straat geplukt, wat nummers gegeven en gezegd dat hij vanaf nu Avicii is. Je prikt daar meteen door. Ons gezicht is nog wel ok, ik denk niet dat we dat moeten uitbesteden (*lacht*).»

Veto: Doen jullie wel alles zelf?

Elen: «Mumbai Science is ons kind. Als iemand anders Unified Theory (*driededige EP, red.*) had uitgedacht, was dat helemaal niet geweest zoals we het zelf wilden.»

Kiesekoms: «Plus, als je er iemand voor betaalt, stopt die om 17u met werken terwijl wij gewoon blijven nadenken en ideeën hebben. Het is gewoon beter dat je het niet uit handen geeft. Logo, *artwork* en die zaken doen we zelf maar dat doen we eigenlijk allemaal graag. Dat hoort erbij en is

deel van het artiest zijn. Een verhaal neerzetten, ook in je online aanwezigheid. We kennen allebei de marketingwereld en weten wat voor pipo's daar soms inzitten.»

Veto: Hoe zit het met het seks, drugs and rock-n-roll gehalte van de DJ-wereld?

was straalbezopen en twee vrij naakte grieten waren allerlei dingen aan het doen met elkaar.»

Kiesekoms: «We staan gewoon liever zelf tussen de feestende mensen met een pint. Nu worden we natuurlijk al vaker herkend en moeten we soms backstage blijven. Dat is

“We staan liever zelf tussen de feestende mensen met een pint”

Kiesekoms: «Alles wat je ooit gehoord of gelezen hebt, is waar.»

Elen: «Je moet jezelf wel in de hand hebben, want anders ga je het na een jaar wel gezien hebben. Er wordt je enorm veel aangeboden. Toen wij er voor het eerst ingesmeten werden, vroegen wij ons ook af wat dat allemaal was. Op onze eerste Amerikaanse tour werden backstage allerlei substanties doorgegeven, iedereen

ook leuk, maar ik vind het wel plezant om tussen de mensen te staan. Zo weet je welke sfeer er hangt en hoe de mensen reageren voor je zelf aan je set moet beginnen.»

«Als we dan toch op de hotelkamer moeten wachten, plunderen we de minibar, bekijken we Youtube-filmpjes en maken we beats. Of spelen we online games tegen elkaar. Gewoon niet slapen want dan verlies je energie.»

Simon Grymonprez

Chant éloigné | Dansen met de dood begeleid door atonale klanken

Donderdag 13 december vond de première plaats van de dansvoorstelling “Chant éloigné”. In de prachtige Leuvense Schouwburg kon de inhoud van deze opvoering ons maar matig bekoren.

THOMAS CLIQUET

Chant éloigné werd bedacht door choreografe Claire Croizé, die zelf ook mee op de planken stond, vergezeld door vier andere dansers. De dames huppelden van de ene naar de andere kant van het podium, onderwijl de meest soepele bewegingen makend. De eerste vijf minuten deden ze het nog zonder muziek. Daarna werd het dansen begeleid door de modernistische atonale klanken van Anton Webern en Arnold Schönberg. Hoewel we niet bepaald vrolijk werden van de geluiden, moeten we toegeven dat het paste bij het concept van de voorstelling.

Het was ons immers duidelijk wat de danseressen ons wilden tonen. De dood was een terugkerend thema. Zo werd meermaals een van de vrouwen ten grave gedragen,

waarbij de anderen haar optilden, een eindje rondliepen en zachtjes neerlegden. We vermoeden dat men zo de verschrikkingen

Bij momenten leek het op een plaatselijke turnclub

van beide wereldoorlogen wilde uitbeelden, maar erg zeker van ons stuk zijn we niet. In een voorstelling waar geen woord gezegd werd, is alles voor interpretatie vatbaar.

ANGSTWEKKEND

Ook bijzonder leuk gedaan was het spelen met licht, dat er op een bepaald moment voor zorgde dat de hele Schouwburg in duisternis gehuld werd. Toen hadden we schrik

dat er iets angstwekkends ging gebeuren, maar we werden teleurgesteld. Zachtjes gingen de lichten weer aan en werd het dansen verdergezet. Dat dansen leek helemaal nergens heen te gaan en bleef voortkabbelen waardoor we soms bijna in slaap vielen.

Ondertussen waren we op ons horloge

aan het kijken om te weten hoelang deze ongein nog zou duren. Vooraf hadden we gezien dat de duur van de voorstelling één uur en vijftientig minuten bedroeg, zonder pauze. Zuchtend keken we verder. Het probleem met het dansen was dat er te weinig gebeurde. We misten spektakel. Wat ons betreft leek het op een plaatselijke turnclub, met alle respect.

Vervolgens gebeurde er iets onverwachts. Plots gingen de meeste danseressen van het

podium en verspreidden ze zich in de zaal. Zelf zaten we hoog en droog op het balkon dus angst hadden we niet. Een danseres danste een solo op de Bühne terwijl de rest vanop de parterre toekeek. Een paar tellen later beklom de rest weer het podium om mee te dansen.

SYNCHROON

Over de choreografie gaan we niet klagen. Zelfs leken als wij konden zien hoe mooi het was om verschillende danseressen synchrone bewegingen te zien maken. Toch boeide het allemaal te weinig om ons aan onze stoel vast te nagelen.

Er zaten zeker mooie momenten in de voorstelling, vooral wanneer de atonale muziek vervangen werd door sacraal aandoende korale klanken om de zwaarmoedigheid van het oorlogsleed te versterken. Het geheel kunnen we echter geen voldoende geven, omdat we ongeduldig zaten te wachten tot we de zaal konden verlaten. Volgende keer beter.

CULTUUR FULLTIME (SLOT)

“Kleding mag geen kooi zijn waarin je niet kunt bewegen”

Meer en meer studenten houden zich bijna fulltime bezig met cultuur. In het kader van hun studie of daarbovenop. Theater, dans, muziek, you name it. Clara Malquist is een derdejaarsstudente aan de Modeacademie van Antwerpen. Zij begint aan de collectie die haar opleiding moet afronden.

CAROLINE HERMANS

Veto: *Waarom heb je voor deze studie gekozen?*

Clara Malquist: «Ik heb altijd al een modeontwerper willen zijn. Toen ik vijf was, tekende ik elke dag en had ik samen met mijn buurmeisje een modelabel opgericht: ClaireAngelique. Ik heb altijd getekend en genaaid dus het was vrij duidelijk van in het begin.»

Veto: *Waar haal je je stoffen vandaan?*

ga ik wel naar Parijs voor het kopen van stoffen.»

Veto: *Zie je jouw collectie meer als een kunstvorm of meer als iets om echt te dragen?*

Clara: «Ik hou ervan als het comfortabel is. Het mag geen kooi zijn waarin je niet kunt bewegen. Ik weet dat het iets is dat je normaal niet zou dragen. Het ziet er nogal vreemd uit.»

Veto: *Is dat wat je wilt blijven doen?*

Clara: «Dit is meer op zoek gaan naar creativiteit. Het gaat niet enkel om kleren

weet ik dat nu nog niet. Liefst zou ik verschillende dingen doen: draagbare kleren en meer ingewikkelde ontwerpen.»

Veto: *Je studeert af aan het einde van het jaar. Wat zijn je plannen voor de toekomst?*

Clara: «Ik zou graag voor iemand gaan werken want ik heb nog geen enkele stage gedaan. Misschien stages zoeken of solliciteren voor een job. En dan zien wat er gebeurt. Ik zou vooral graag mijn eigen ding blijven doen.»

Veto: *Is er een merk waar je graag voor zou werken?*

Clara: «Dat is heel moeilijk om uit te kiezen. Dus ik zou bij zoveel mogelijk proberen en zien wat er gebeurt. Als ik er één moet noemen: ik heb altijd van

Prada gehouden, maar er zijn er veel meer.»

Veto: *Waar zie je jezelf binnen tien jaar?*

Clara: «Zeker in een job die te maken heeft met kleding. Misschien hier, misschien in Stockholm.»

Veto: *Wat inspireert je?*

Clara: «Ik heb altijd veel invloeden, maar dan houd ik één idee. Dat bewaar ik bij wijze van spreken als een map in mijn brein, waar ik het laat groeien waarna ik het ontwikkel. Maar uiteindelijk gaat het altijd om het meisje dat mijn kleren draagt. Vorig jaar ging het om een klein meisje dat allemaal laagjes over zichzelf aantrekt. Er waren zeer veel plooiën in de kleren, gemaakt van zachte stoffen met bloemetjes. Het gaat dus om de reden waarom iemand kleren draagt en van daaruit begint het creatieve proces.»

“Uiteindelijk gaat het altijd om het meisje dat mijn kleren draagt”

Clara: «Mijn project vorig jaar ging over een meisje wiens kledingstijl enkel gebaseerd was op de dingen die ze rond zich had. Dus ik probeerde zeer goedkope en simpele materialen te vinden en ze interessanter te maken. Onder andere door plooiën of zeefdrukken.»

Veto: *Weet je al wat je in de toekomst gaat doen?*

Clara: «Dat weet ik nog niet. Ik ben nog maar net begonnen met mijn collectie voor het derde jaar, maar het gaat een beetje in een andere richting dan vroeger. Misschien

maken, maar ook om hoe kunstzinnig je kunt zijn. Op de Antwerpse modeacademie word je ook gepusht om zo'n dingen te doen.»

Veto: *Zou je dan liever iets maken dat draagbaarder is?*

Clara: «Ik wil heel creatieve dingen blijven doen. Mijn droom is om verschillende dingen te doen. Nu ben ik me aan het focussen op zeefdrukken. Misschien ga ik dat in de toekomst toepassen op meer draagbare kleding. Al

Caroline Hermans

Cultuur in crisis (2) | Van een elitaire hobby tot de gist in het deeg

In crisistijden lijdt ook de culturele sector, al valt dat mee in Vlaanderen. Maar voor sommigen is dit de uitgelezen kans voor een principieel debat. Moet de overheid überhaupt investeren in kunst en cultuur? Verdienen we trouwens wat aan die “linkse elitehobby”?

SAM RIJNDERS

Dat cultuur ook opbrengt, is een open deur intrappen. “Veel musea zijn kleine kmo's die zorgen voor werkgelegenheid. Hun bezoekers gaan op restaurant of hotel. Grote steden zijn afhankelijk van culturele evenementen voor hun toerisme en uitgaansleven,” aldus museumwetenschapper Leo De Ren.

Econoom Bart Van Looy beaamt: “Bilbao is niets zonder het Guggenheim. Vijfhonderd jaar later creëert Rubens nog steeds ongelofelijk veel *cashflow* voor Antwerpen.” Een bloeiend cultuurleven is ook een factor bij locatiebeslissingen van bedrijven, volgens Van Looy.

Iets wat Vlaams minister van Cultuur Joke Schauvliege (CD&V) ten volle beseft. “Het toerisme geniet van onze culturele troeven. Culturele organisaties stellen ook heel wat mensen tewerk, creëren ander werk en zorgen voor een markt waarin binnen- en buitenlanders consumeren. Er wordt internationaal gesproken over ons: niet alleen over onze oude meesters, maar over onze filmtalenten, beeldende kunstenaars en hedendaagse dansers.”

“Braakland/ZheBilding stelt jaarlijks dertig mensen te werk,” legt algemeen leider Stijn Devillé uit. “Voor elke euro aan

subsidie creëren we 1,05 euro aan werkgelegenheid en 0,45 euro aan economische meerwaarde. Cultuur is een economie op zich.”

SUBSIDIËREN DIE HANDEL?

Allemaal mooi en wel, maar moet de overheid daarin investeren? “Een politiek vraagstuk,” erkent De Ren, “moet de

overheid zich moeien met gehandicaptenzorg of de veiligheid bij sportevenementen?”

Cultuur is alvast niet elitair volgens De Ren. “Je moet cultuur heel ruim zien. Van erfgoed tot avant-garde. Maar een minderheid van de musea stelt schilderijen tentoon. Je hebt ook musea over brood bakken.” Het aantal of soort bezoekers zou niet veranderen door de jaren heen.

Sommige musea doen aan publiekssbinding door festivals, zoals Museum M. Volgens De Ren is niet bewezen dat die eenmalige bezoekers later terugkeren. “De meeste

Vlaamse musea hebben alvast een open en divers beleid, met gebruik van digitale middelen.”

Uit onderzoek van Van Looy blijkt dat de overheid in de Verenigde Staten evenveel investeert als in Vlaanderen, in tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht. “Klassieke orkesten halen zowel daar als hier vijfendertig procent rechtstreeks uit de markt - tickets en CD's. In Vlaanderen heb je daarnaast ongeveer vijfenvijftig procent subsidies en tien procent giften. In de Verenigde Staten is dat tien procent subsidies en vijfenvijftig procent giften.

“Andy Warhol was vroeger experimenteel, maar is nu behangpapier”

Maar giften genieten daar een enorm fiscaal voordeel, dus dat is verdoken publiek geld.”

“*Au fond* is het enige verschil dat hier de samenleving beslist waar dat geld heen gaat, daar beslist Bill Gates,” concludeert Van Looy. Als alle overheidssteun verdwijnt, verdwijnt negentig procent van de culturele sector. “Dan hou je alleen over wat op commerciële of amateurbasis gestoeld is,” betoogt Bart Caron (Groen), voorzitter van de commissie Cultuur in het Vlaams Parlement. “Dat is een zware verarming van het aanbod.”

AVANT-GARDE LABO

Zou het erg zijn als die avant-garde kunst verdwijnt, die blijkbaar geen publiek vindt zonder subsidies? Caron: “Je moet kunst vergelijken met wetenschappelijk onderzoek. Fundamenteel onderzoek brengt ook niet op, maar jaren later vinden toepassingen aftrek bij een groot publiek. Avant-garde is het labo van de artistieke wereld. Cultuur leeft: je hebt jong bloed nodig en moet blijven investeren.”

“Andy Warhol was vroeger experimenteel maar is nu behangpapier,” verduidelijkt Van Looy. “Wij investeren in basisonderzoek, cultureel of wetenschappelijk, omdat de markt op korte termijn denkt. Als het van de markt afhangt, hadden we geen internet.”

Schauvliege zoekt het dieper: “We investeren in kunst, kunstenaars, kunsteducatie, net omdat het niet nuttig, praktisch of doelmatig is. We doen het omdat kunst vragen oproept, schoonheid creëert, weerbarstig is. Kortom: we investeren in kunst omdat mensen meer dan eten en drinken zijn. Cultuur is nog een tikkeltje anders: cultuur zorgt en schraagt een gemeenschap.”

Met datzelfde beschavingsargument besluit Devillé: “Cultuur maakt ons tot mens en onderscheidt ons van de dieren. Het is meer dan de kers op de taart, volgens mij zijn kunst en cultuur de gist in het deeg.”

Heel wat voor een sector die maar 1,84% van de Vlaamse begroting en 0,22% van het Vlaamse BBP uitmaakt, concludeert Van Looy.

CULKAL

DE CULTURELE KALENDER VAN LEUVEN VOOR JANUARI/FEBRUARI

MUZIEK

31/01 Geen Pijn of Wat Dan Ook **STUK**

Eenzaamheid is het laatste taboe, zegt Bond Zonder Naam. Amerikaanse schrijver Richard Yates schreef er een verhalenbundel over, getiteld Eleven Kinds of Loneliness. Arne van Petegem, Eva Mouton en Ivo Victoria brengen live muziek, tekenen, voordracht en zang gebaseerd op de bundel. Om de eenzaamheid tijdens de blok te vergeten.

23/02 Valgeir Sigurðsson **STUK**

Als wij konden kiezen, trouwden we met een IJslander. Perfecte wezens, ontsproten aan het mooiste stuk Aarde dat er bestaat. Het dichtst dat we echter bij dergelijke schoonheid zullen komen, is via de IJslandse muziek (minus Björk). Valgeir Sigurðsson komt in het kader van Artefact festival zijn Architecture of Loss voorstellen. Ons hartje bonkt al.

23/02 Calexico **Het Depot**

De Amerikanen van Calexico slagen erin om americana op een onderhoudende en gevarieerde manier te brengen. Soms wat Mexicaans getint, soms wat meer richting country. Altijd licht swingend, heupwiegend. Hun uitverkochte concert in de Ancienne Belgique stond synoniem voor spierpijn de dag erna. Herkansing in Het Depot. Flexium Gel niet inbegrepen.

PODIUM

12/01 To Love Duets **Wagehuys**

Een duet bestaat doorgaans uit twee zangpartijen. *To Love Duets* bestaat uit twee dansvoorstellingen. A small guide on how to treat your lifetime companion toont dansend de vijf scharniermomenten die elk amoreus koppel moet overleven. Sweat baby sweat, het tweede deel, toont allesoverheersende liefde. Liefde zoals we die willen, maar toch ook niet. Met functioneel mannelijk naakt – het soort naakt dat wij het beminnelijkst vinden –, met erotische spierkracht – het soort spierkracht waar wij spontaan kramp van krijgen –, met vervoerende muziek – het soort muziek waar wij zachtmoedig en zelfs toegeeflijk van worden.

31/01 Gedichtendag **De Dry Coppen, Libertad, Oase, Bluesette & At The Bebop**

“Dichter bij jou, meer zelfs, met de dichter naar de kroeg.” Wij luisteren het liefst naar poëzie met een hoog alcoholgehalte in ons bloed. Dat begrijpt Gedichtendag ook. Vijf cafés, tal van dichters. Onder meer Leuven's dichter Charles Ducal komt een stroom van mooie woorden voorlezen.

11/02 Saint Amour **Schouwburg**

Wij kotsen van liefde. En smachten ernaar. In de buurt van Valentijn splitst die tweedeling ons hartje nog meer in twee. Want we doen niet mee aan het commerciële feest der walgelijke liefde. We hopen op een ruiker rozen en een aan ons gericht gedicht.

Saint Amour van Behoud de Begeerte staat voor haar twintigste editie in het teken van Hugo Claus. Met namen als Erwin Mortier, Christophe Vekeman en Leonard Nolens belooft het een mooie avond te worden.

FILM

Vanaf 16/01 **Django Unchained Kinopolis**

Quentin Tarantino is een grootmeester. Reservoir Dogs, Pulp Fiction, Kill Bill, Inglourious Basterds zijn allen klassiekers. Django Unchained, zijn laatste worp, zal hoogstwaarschijnlijk in dat rijtje belanden. Django Unchained speelt zich af in het zuiden van Amerika, 2 jaar voor het uitbreken van de Amerikaanse Burgeroorlog. Django is een slaaf wiens brute geschiedenis hem in contact brengt met Doctor King Schultz, een Duitse premiejager. Schultz heeft net de jacht geopend op de moordlustige Brittle Brothers, een premie die hij alleen kan bemachtigen met de hulp van Django. (mh)

Lezersbrief

Geachte minister Onckelinx, geachte minister Vandeurzen

De studenten geneeskunde van de Vlaamse universiteiten en de studenten kinesithérapie van Gent en Antwerpen zijn bezorgd over de verwikkelingen op vlak van erkenning van alternatieve geneeskunde. Reeds in 2010 werd de beroepsvereniging voor osteopaten erkend, dit zonder enig juridisch of deontologisch kader of een eenduidige opleiding. We kunnen ons aldus niet vinden in de huidige ontwikkeling waarin osteopathie naast de traditionele geneeskunde wordt geplaatst en een plek zou krijgen in de eerstelijns geneeskunde.

Een osteopathische behandeling is volgens de gangbare evidence based medicine niet meer werkzaam dan een placebo. De enige uitzondering hierop is de beperkte evidentie voor de manipulatieve osteopathie als complementaire behandeling van lage rugpijn waar het beter scoort dan placebo, m.a.w. dus als aanvullende behandeling en niet als alleenstaande therapie. Deze pseudowetenschap terugbetalen is dus niet alleen een extra gewicht op de reeds zuchtende gezondheids- en sociale zekerheidsbudgetten, maar het bestendigt ook een systeem dat in se een gevaar voor de volksgezondheid vormt. Immers, het uitblijven van een correcte diagnose en adequate behandeling brengt niet zelden de patiënt in gevaar.

De verschillende Vlaamse universiteiten hebben zich destijds unaniem negatief uitgesproken over een toetreding van een opleiding osteopathie tot de opleiding geneeskunde. Tijdens de basisopleiding geneeskunde wordt de arts in wording opgeleid tot een kritische verwerker van informatie, die op basis van zijn/haar kennis en permanente bijscholing van de evidence based medicine op verantwoorde wijze deel uit kan gaan maken van de gezondheidszorg als eerstelijns zorgverstrekker. Voor osteopathie bestaat er echter geen klinische of wetenschappelijke indicatie en dus is er geen plaats voor osteopathie in de eerstelijns geneeskunde.

Dezelfde rechten toegestaan aan artsen (denk aan het bestellen van radiologie, het voorschrijven van behandelingen, het stellen van diagnoses) zouden op termijn toegekend worden aan osteopaten. Dit is een regelrechte kaakslag voor alle studenten geneeskunde, die heel veel tijd en geld in deze opleiding hebben geïnvesteerd. De vrees dat deze toestemming aan osteopathie het diploma van arts of zelfs kinesist danig zal ontwaarden is dus verre van irreal.

In elke sector van de medische en paramedische beroepen moet worden gestreefd naar een degelijke onderbouwing van diagnose en behandeling. Het feit dat osteopaten deze evidence based medicine aan zich laten voorbijgaan, noch op enkele manier hun eigen evidentie willen staven is al reden genoeg om hen uit te sluiten uit de terugbetalingssystemen. Het is dan ook te gek voor woorden dat ze de moderne geneeskunde en daarbij alle ontwikkelingen in de paramedische wereld naar evidence based medicine zo maar aan hun laars kunnen lappen.

Wij spreken ons dus onverdeeld negatief uit over deze verwikkelingen en vragen dat deze niet doorgevoerd worden. Het stellen van diagnoses en het uitschrijven van behandelingen is een recht dat behouden moet blijven aan hen die hiervoor de juiste opleiding gekregen hebben en de geneeskunde kunnen uitoefenen met verstand van zaken, opdat de veiligheid en de betaalbaarheid van de gezondheidszorg gegarandeerd kunnen blijven en de eerstelijns geneeskunde beperkt blijft tot de evidence based medicine.

Namens al deze studenten

Jens (UGent)

Katharina Stabenow (VUB)

Benjamin Denoiseux (UA)

Karel Van Den Bossche (KU Leuven)

Contactpersonen:

Karel Van Den Bossche

Coördinator Sociaal 2012-2013 Sociaal@medica.be 0495/17.02.30

Frederik Deman

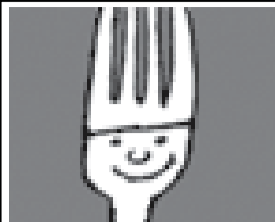
Praeses 2012-2013 praeses@medica.be 0473/75.16.92

Read.
Like.
Share.

Veto+

Het recentste studentennieuws vind je 24/7 op Veto.be en op Facebook en Twitter.

 veto www.veto.be /vetoleuven @veto_be

Menu van de week

In Alma 1-2-3
17-21 december 2012

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Kabeljauwbrochetten met bladspinazie	€ 5.30
Kalkoenpavé met portosaus, wortelen en kampernoelies	€ 4.90
Tofuballetjes met juliennegroenten, pasta en pizzaiolasaus	€ 4.40
Koninginnenhapje A1 + A3	€ 3.80
Pensen met appelmoes en aardappelblokjes A1 + A3	€ 2.90
Steak met groenten en saus A1 + A3	€ 5.30
Kerstschotel: Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus, boontjes in spek	€ 5.30
A2	€ 5.30
Spaghetti bolognaise groot A2 + A3	€ 3.40
Spaghetti bolognaise klein A2	€ 2.90
Stoofvlees op z'n Vlaams A2 + A3	€ 4.90
Spaghetti bolognaise veggie groot A3	€ 3.40

dinsdag

Gehakte steak met peperroomsaus en fijne boontjes	€ 2.90
Ribbetjes met kruidenboter en rauwkost	€ 5.30
Kippenlapje met groenten en saus A1	€ 4.40
Sojafilet met choronsaus en groentenrisotto A1 + A2	€ 4.40
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	€ 4.90
Verse visfilet met dillesaus en gestoofde venkel	€ 4.90
Kerstschotel: Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus, boontjes in spek	€ 5.30
A2 + A3	€ 5.30
Koninginnenhapje A2 + A3	€ 3.80
Kerstschotel Veggie: ovenschotel met quornblokjes, prei, kaas en aardappeltjes A3	€ 5.30
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.40

woensdag

Balletjes met krieken	€ 3.80
Hongaarse goulash met gebakken aardappelen	€ 5.30
Spaghetti bolognaise groot	€ 3.40
Kerstschotel: Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus, boontjes in spek	€ 5.30
A1 + A2	€ 5.30
Koninginnenhapje A1 + A3	€ 3.80
Spaghetti bolognaise klein A1	€ 2.90
Rundbrochette met bonen en ketjapsaus A2 + A3	€ 4.90
Stoofvlees op z'n Vlaams A2 + A3	€ 4.90
Volkoren spaghetti met vegetarische Napolitaanse saus (klein) A2	€ 2.90 - 3.40
Volkoren spaghetti met veggie Napolitaanse saus (groot) A2 + A3	€ 3.40
Steak met groenten en saus A3	€ 5.30

donderdag

Boerenworst met erwten en wortelen	€ 2.90
Kerstschotel: Kalkoenmedaillon met Corsendoncksaus, boontjes in spek	€ 5.30
Kipfilet met broccolivulling, poolse saus en gebakken witloof	€ 5.30
Lasagne al forno	€ 4.90
Preitaartje met slaatje A1 + A3	€ 4.40
Stoofvlees op z'n Vlaams A1 + A3	€ 4.90
Koninginnenhapje A2 + A3	€ 3.80
Capellini Bolognaise groot A3	€ 3.40
Kerstschotel Veggie: ovenschotel met quornblokjes, prei, kaas en aardappeltjes A3	€ 5.30
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.40

vrijdag

Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst	€ 4.40
Koninginnenhapje A1 + A3	€ 3.80
Pollakhaasje met hollandse saus en gestoofde prei A1 + A3	€ 2.90
Steak met groenten en saus A1	€ 5.30
Ardeens gebrad met provençaalse saus en flageoletbonen A2	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A2 + A3	€ 4.90

Filmticket voor slechts €7,2 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, hujsraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

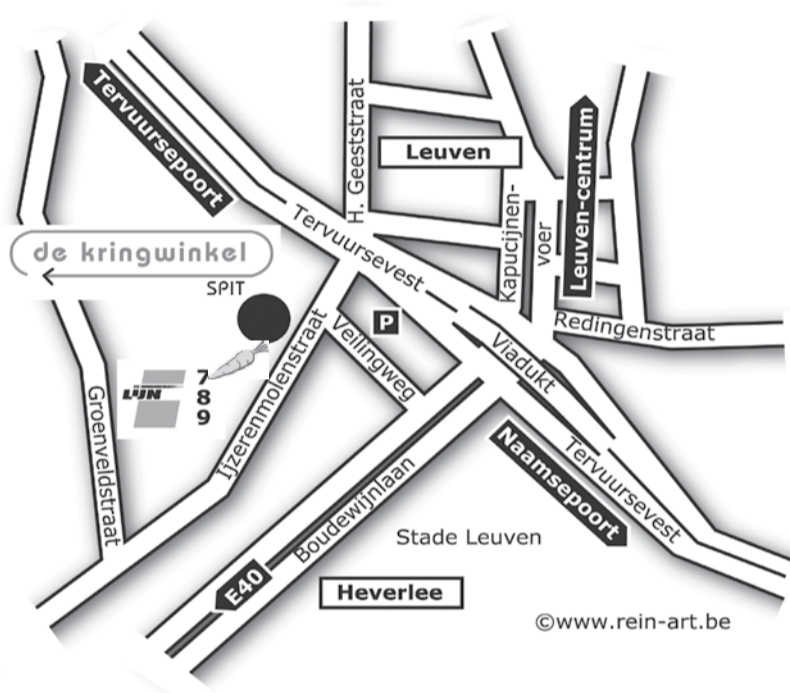
De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee
Open: ma - vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

WWW.SPIT.BE

Tel: 016 65 29 57 **web: www.spit.be**

**De goedkoopste
fuifzaal van
Leuven!**

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

KULEUGEN

Wekelijkse satirische rubriek van Veto

Eigen taal eerst

Het openbaarvervoerbedrijf De Lijn laat sinds kort alleen nog Nederlandstalige reclame toe op zijn bussen en trams. Dat moet ze van haar eigen statuten. Onlangs wou de nieuwe Antwerpse hogeschool Plantijn Artesis adverteren met de slogan "New kid in town". De Lijn vroeg hen of dat ook niet "Nieuw kind in de stad" mocht zijn. Maar ook andere merken moeten hun slogan of naam aanpassen als ze adverteren bij De Lijn.

CENS JARDINAELS & BEROEN JAERT

Alessandros Papadopoulos, de ceo van de Griekse broodjesketen Panos, paste de reclame voor zijn bedrijf aan. "Op bussen van De Lijn veranderen we onze naam Panos naar "Brood". Als we reclame maken voor broodjes met cocktailsaus, gebruiken we "hanenstaartsaus" en als we adverteren voor onze pistolets, hebben we het over "pistolen."

"Recent diende een vereniging tegen zelfmoord wel een klacht tegen ons in omdat we op lijnbussen adverteerden met de slogan "Start de ochtend fris en monter met een pistool in je mond," aldus Papadopoulos. "Sindsdien moeten we bij die advertentie de mededeling plaatsen dat mensen met vragen over zelfmoord naar de Zelfmoordlijn

moeten bellen. Daarvoor moest De Lijn wel dubbeldekkers aankopen, want onze advertentie paste niet meer op een gewone bus."

Ook Coca Cola Belgium past zijn strategie aan, vertelt woordvoerder Wouter Gandeseune. "Vroeger hadden we enkel een PR-manager. Nu hebben we een PR-manager van Vlaamse Zaken aangesteld. Hij vertaalt onze namen en slogans voor de campagnes die bedoeld zijn voor De Lijn."

Gandeseune haalt enkele voorbeelden aan. "Onze limonade Sprite klinkt te Engels. We hebben hem vernederlandst naar Spraaat. Onze bekende slogan "Coca Cola Zero: great coke taste, zero sugar" wordt "Coca Cola Nul: grote cocainesmaak, nul suiker". Dat is tenminste duidelijk voor de mensen."

BIJVOORBEELD

Om de Lijn en haar adverteerders een handje te helpen werkte de KULEUGEN-redactie al enkele reclameslogans bij.

ik ben ervan aan het houden™

Wij leven auto's.

Trein te laat?
Met je auto in het bestand?

Nu bij Brood:
2 zandheksen met kip-hanenstaartsaus
€ 0,50!

Kruispunt

Heb een breuk, heb een

Ook fakbar Farmaceutica valt ten prooi aan inbraak met diefstal

Praesidium staat perplex: "We hebben er niet eens één!"

De *Turdus Torquadus* is beter bekend als de Europese beflijster, een zangvogel.

Dementerende Louis Tobback speelt op kerstmarkt curling met bevroren eend

Organisator: "Niemand durfde ingrijpen"

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 12
Maandag 17 december 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Krinorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Jelle "Groots en meeslepend leven" Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:

Margot "Eetbaar leren koken (en nooit oesters eten)" Hollevoet
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Jens "Meer vertrouwen hebben in Margot" Cardinaels, Philip "Café Corsari presenteren" Gallasz, Wouter "Tijd voor een nieuwe uitdaging" Goudeseune, Pieter "Innerlijke rust vinden" Hiele, Sam "Deadlines halen" Rijnders, Andrew "Minder knorren" Snowball & Charlotte "Meer lezen en pianospelen" Vekemans

Schrijvers:

Eva "(Keuken)princess worden" Schallbroeck, Thomas "Mark Peeters zien en sterven" Cliquet, Pieter "Een reünie van De Kreuners organiseren" Rombouts, Anneke "Trompet leren spelen" Salden, Ruben "Terug beginnen roken" Van Lent, Sander "Rot-slecht in mijn vocabulaire opnemen" Cox, Cédric "Een job" Suttels, Robbert "Eindelijk werk maken van mijn nieuwe wereldorde" Boudewijns, Caro "Onderscheiding halen" Hermans, Femke "Dagelijks nieuwe dingen uitproberen" Bertsché, Frank "Blijven leven" Pietermaat, Yves "Survivre"

Delvaux, Sien "Vanlommel & Nils "Kosmisch Bewustzijn bereiken via mijn hoogste chakra" De Neubourg

Fotografen:

Elynn "Verschijnen" Temmerman, Simon "Wazigheid beperken" Grymonprez & Caro Hermans

Tekenaars:

Simon "Niet er over gaan, zowel letterlijk als figuurlijk" Englebert, Karolien "Meer er over gaan, zowel letterlijk als figuurlijk" Favoreel, Wim "Op google translate zoeken wat Tsjechisch is voor "Eén stomende zak pecannootkoeken (10 stuks) aub, bakker!" Dehaen & Jeroen "Ik maak geen goede voornemens, ik maak betere excuses" Baert

Dtp:

Jens Cardinaels, Jan "Oefenen op mijn handenstand" Blyckers & Margot Hollevoet

Eindredactie:

Thomas Cliquet, Margot Hollevoet, Jens Cardinaels & Jelle Mampaey

IT:

Joachim "Een tuin hebben, en een serre mag ook" Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Pieter Vanderschoot
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij: Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, goede voornemens ...zijn welkom. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur ingezonden worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

“Ik heb nog nooit illegaal gedownload!”

Na vier jaar staat singer-songwriter Martha Wainwright er weer met een nieuwe plaat. In de tussentijd overleed haar moeder en kreeg ze zelf een zontje. In Leuven sluit ze haar tour Come Home To Mama af. Leuven heeft het geweten. Het Depot werd plat gespeeld. Come to Veto, Martha.

CÉDRIC SUTTELS & CHARLOTTE VEKEMANS

Martha Wainwright: «Ik vind het leuk aan België dat jullie niet zo zot zijn van kerstshoppen. De winkels zijn toch pas begonnen ergens deze week, nee? Bij ons midden november! Arcangelo, mijn zontje, staat zot van de kerstman. Jammer genoeg vertoeven we dan in Los Angeles, waar er enkel palmbomen zijn en geen sneeuw.»

Veto: Bevalt België je?

Wainwright: «De Benelux is altijd al ontvankelijk geweest voor mijn platen. Ik heb ook al op een aantal festivalpodia gestaan. Pukelpop, Dranouter. En in Brussel. En natuurlijk hier in het oude gebouw.»

«De laatste keer dat we hier waren, samen met mijn nicht en neef, hadden we fietsen gekocht in Utrecht. Vervolgens hebben we tijdens de hele tour onze eigen documentaire gemaakt. Vandaag is het ook speciaal omdat dit ons laatste concert van deze tour is. Maar we komen tijdens de zomer waarschijnlijk wel terug.»

MOEDER

Veto: *I'm sorry I yelled at you about the baby's clothes, about the car on fire, about love. (I am Sorry)*

Wainwright: «Dat liedje gaat over het hectische familieleven. Momenteel tour ik met mijn man, mijn zontje en een goede schoolvriendin. Eén grote familie en ook allemaal heel intiem. Wanneer mijn zontje Arcangelo mee op tour is, zie ik dat het voor hem allemaal heel normaal is: liedjes zingen, muziek maken, de muziekbusiness. Het is voor hem een soort realiteit. Of ik wil dat hij ook muzikant wordt? Dat ligt niet aan zijn ouders, maar het is gewoon iets dat hij kent. Het is dus mogelijk.»

Veto: Is het niet moeilijker om als vrouw te touren?

Wainwright: «Het is zeker anders. Misschien wil je als man onderweg meer alleen zijn omdat je zoveel mogelijk meisjes wil scoren. Wanneer ik jonger was, wou ik altijd bij Brad (*haar man*) zijn. Soms tour ik wel alleen. Maar dat is meer intens. Ik kan dat doen voor een paar weken, gewoon rijden met mijn gitaar bij me. Maar nu ik een kind heb, is het beter om hem mee te nemen omdat ik triest zou zijn hem steeds achter te laten. Ik moet gewoon een evenwicht vinden. Soms moet ik hem ook gewoon thuis laten omdat ik dan meer geld kan verdienen. Het is wel handig om mijn carrière te combineren met mijn familie. Zo heb ik het gevoel dat ik niets moet opgeven. En dat zal

zo wel vaker zijn bij vrouwelijke artiesten.»

Veto: *Come home to mama. (Proserpina)*

Wainwright: «Dat liedje is het laatste dat door mijn moeder Kate McGarrigle geschreven werd. Ik zing het als een dochter die door te zingen zich probeert te verenigen met haar moeder. Een maand na haar overlijden dacht ik dat ze op die manier kon terugkomen wanneer ik het goed zong of mijn ogen sloot.»

Veto: Is het moeilijk om het steeds weer te zingen?

Wainwright: «Ik verwelkom het elke keer. Soms heb ik er een spirituele band mee, zelfs op het podium. Gisteren was ik bijvoorbeeld door verschillende zaken aangedaan en ben ik beginnen wenen. Ik doe dat nooit op het podium. Gelukkig kan ik het goed verstoppen. Maar soms is het goed om

tranen of een gevoel te laten gebeuren.»

«Het is ook een manier om haar overlijden te verwerken. Ik heb op die manier heel veel verdriet en boosheid omgezet in iets dat ik kan gebruiken. Zelfs wanneer ik heel verdrietig ben en ik aan een liedje begin, ben ik heel blij wanneer het af is. Omdat ik dan iets gedaan heb.»

Veto: *Singing the songs that we learned on our mother's knee (Four Black Sheep). Is het een autobiografisch liedje?*

Wainwright: «Deels wel. Het gaat over een auto-ongeluk. Soms durf ik tijdens het concert wel

Lodge, een concertzaal waar we ooit één keer gespeeld hebben. Ik had er niets over te zeggen. Dus heb ik maar het verhaal verteld hoe we, ik en drie anderen, daar zijn geraakt. We zaten toen in een moeilijke periode met veel drank en psychologische problemen. Na het optreden keerden we terug naar Montreal door een winterstorm. In het liedje komen we echter om.»

ILLEGAAL DOWNLOADEN

Veto: *Waarom heb je er voor gekozen om je tour zelf te financieren?*

Wainwright: «De enige reden is dat mijn label de tour niet onder-

muziekindustrie valt uit elkaar. De tussenpersonen, de platenlabels, worden weggenomen waardoor de artiesten het zelf moeten regelen. En ook de fans kunnen zo hun steentje bij dragen.»

Veto: *Is het dan nog steeds de moeite om een plaat te maken?*

Wainwright: «Voor mij is het dat zeker omdat muziek maken het enige is dat ik ken. Misschien zou ik er anders over denken mocht ik jonger zijn. Ik ben opgegroeid bij mijn grootmoeder waardoor ik redelijk traditioneel denk. Ik heb nog nooit iets illegaals gedownload en ik weet niet hoe ik muziek moet streamen. Ik koop mijn muziek vaak gewoon op iTunes. Ik denk niet zoals de massa.»

«Wanneer ik een plaat maak, probeer ik de muzikanten zoveel als mogelijk te betalen. Het is een *oldskool* way of thinking. Bij zo'n plaat is er natuurlijk ook plaats voor singles en kun je bepaalde liedjes meer ruimte geven dan anderen. Je weet ook gewoon dat je fans de platen zullen kopen en hopelijk betalen ze er voor.»

SNOW PATROL

Veto: *We'd set the fire to the third bar.*

Wainwright: «Het was heel leuk om dat lied met Snow Patrol te zingen. Zo voelde ik ook eens hoe het was om beroemd te zijn. Ik hoopte heel de tijd dat het lied me ook wel wat platen zou doen verkopen en dat jongeren me zouden leren kennen. Het was nooit mijn doel om in een groep als Snow Patrol te zitten of om een popartiest te zijn. En nu kennen misschien enkele duizenden mensen mijn liedjes door naar Snow Patrol te luisteren.»

Veto: *Je wordt ook wel eens de vrouwelijke Bob Dylan genoemd. Siert je dat?*

Wainwright: «Ik vind het een mooie vergelijking. Soms is het eng om een singer-songwriter te zijn. Het is een minder populair genre en je verkeert een beetje in de marginaliteit. Je voelt dat je niet echt succesvol bent, dat er geen geld is, dat je niet op televisie komt. Maar het is wel een leuke gedachte dat mensen naar je teksten luisteren en er door geraakt worden. Het is voor muziekliefhebbers.»

Veto: *Is touren in Amerika of Europa erg verschillend?*

Wainwright: «Een deel van het publiek is hetzelfde: ze komen voor mijn muziek. Dus de sfeer is wel ongeveer hetzelfde. In Engeland voelt alles heel Amerikaans. Overall vind je er een Starbucks. België is wel verschillend. Je voelt hier het culturele verschil in de kleinere steden. Het is dus interessanter voor mijn muziek om naar hier te komen.»

Veto: *Voorzie je dan een spectaculair einde?*

Wainwright: «Dat had ik eigenlijk moeten doen. Misschien speel ik wel iets van Jacques Brel.»

Uiteindelijk zal ze zich tijdens het concert verontschuldigen dat ze niet de tijd had om iets van Brel te leren. Het is Edith Piaf geworden. Ook zo'n topvrouw.

“Ik huil nooit op een podium”

eens het verhaal achter het liedje te vertellen. Ze hebben me ooit gevraagd om de provincie Quebec, waar ik vandaan kom, te vertegenwoordigen met een liedje. Ik wou iets schrijven over Montreal maar blijkbaar was ik de kleine lettertjes vergeten. Ik moest iets schrijven over een specifieke plaats in Quebec: de Black Sheep

steunt. Ik denk zelfs dat mijn label deze week verkocht werd waardoor het niet langer bestaat. Het zijn vreemde tijden. Daarom heb ik het *pledge system* ingevoerd. Ik vraag mijn fans om hulp. In ruil voor hun steun geef ik hen dan *lyrics* of signeer ik foto's en dergelijke. Op die manier kan ik bezig blijven met wat ik graag doe. De

Andrew Snowball